

TĖVIŠKĖS ŽIBURIAI
THE LIGHTS OF HOMELAND

Nr. 7 (3581) 2020 APRIL – BALANDŽIO 28 • LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS – LITHUANIAN BI-WEEKLY • www.tevzib.com • Nr. kaina – \$2

Įspėjimo ženklai

“Jau saulelė vėl atkoptama budino svietą ir žiemos šaltos triūsus pargriaudama juokės” Šiais lietuvių literatūros klasiko K.Donelaičio žodžiais dažnai sveikiname ateinantį pavasarį. Tik šiemet jie nelabai tiko – jokių “žiemos triūsų” šią žiemą beveik nematėme, dažniau buvo lietus nei sniegas. Lietuvoje jau vasario mėnesį žydėjo žibutės, kovą skleidėsi japoniškos vyšnios sakuros žiedai. Jeigu išmintingoji švedaitė Greta būtų sutikusi mūsų literatūros klasiką, tikriausiai, jam, kaip ir dabartiniams pasaulio politikams, būtų paaiškinusi, kodėl taip atsitiko, kas kaltas, kad dabar žiemos tapo nežemiškomis, kodėl gamta mums rengia visokias staigmenas, tarp jų ir šiuo metu po pasaulį sklindančią negerovę – naująjį virusą COVID-19. Tačiau dar gerokai anksčiau nei švedaitė Greta apie rūpestį mūsų planeta, jos ateitimi prabilo kiti – mokslininkai ir eiliniai žmonės. Lygiai prieš 50 metų – 1970 metų balandžio 22 d. – apie 20 mln. amerikiečių – studentų, miestiečių, eilinių žmonių išėjo į gatves, ragindami saugoti žmonijos namus – Žemės planetą, jos vandenį, orą, miškus, reikalaudami naujo, labiau tausojančio požiūrio į mūsų aplinką. Ši pirmoji Žemės diena paskatino iš pradžių priimti Oro taršos, Vandenių apsaugos ir Nykstančių gyvūnų apsaugos įstatymus tik JAV, vėliau sujudo ir kitos pasaulio valstybės. Keliais dešimtmečiais vėliau, 2016 m.balandžio 22 d., Žemės dienos proga priimtas tarptautinis Paryžiaus klimato susitarimas. Pirmoji Žemės diena tapo ne tik šiuolaikinio judėjimo už gamtos apsaugą pradžia, tai didžiausias masinis pilietinis renginys pasaulio istorijoje. Nuo 2007 metų Sydnėjaus (Australija) pavyzdžiu kovo paskutinįjį šeštadienį vienai valandai mūsų Žemė aptemsta: daugiau kaip 35 pasaulio valstybių gyventojai trumpam užgesina šviesas. Žemės valanda primena, kad saugant mūsų planetos orą svarbu tausoti energijos išteklius, ieškoti atsinaujinančių šaltinių gamtoje. Ši Žemės valanda, kaip ir balandžio 22-osios Žemės dienos įprasti renginiai, šiemet dėl karantino suvaržymų praėjo nepastebimai. Reikia tikėtis, kad šios prasmingos tradicijos tikrai sugrįš į mūsų gyvenimą.

Žemės aplinka, mus supanti gamta, švarus oras, vanduo – esminė žmonijos išgyvenimo sąlyga, tai ne tik maisto, bet ir fizinės bei psichinės sveikatos šaltinis. Kas atsitinka, kai kokiais nors būdais pažeidžiame šimtmečiais susiklosčiusį sambūvį tarp gamtos ir žmogaus, matome iš šiemetinių įvykių. Tai ženklai ar galbūt priminimas, kad Žemėje, savo aplinkoje, žmogus nėra visagalis, kad naudodamasis gamtos teikiamomis gėrybėmis, kaip ir visoje savo veikloje, turi vadovautis pagarbaus, etiško požiūrio į gamtą principais.

SK

Žydintys krokai Burbiškių dvaro (Radviliškio raj.) parke

Pavasario pumpurai laukia saulės

Į pagalbą su COVID-19 telkiami mokslininkai

Kanados vyriausybė telkia geriausių valstybės universitetų ir ligoninių mokslininkų pajėgas kovai su COVID-19 pandemija ir koronaviruso padariniais žmonių sveikatai.

Pasaulyje iš Kinijos, Wuhan srities, išplitus nepažįstamam koronavirusui COVID-19, Kanada patyrė dviejų tūkstančių žmonių netektį, tūkstančiai susirgusių ir gydomų žmonių. Šis aktyviai plintantis virusas sukelia ūmius kvėpavimo takų susirgimus, kurie itin pavojingi vyresnio amžiaus žmonėms, turintiems ir kitų sveikatos sutrikimų. Kanados vyriausybė, tik prasidėjus pandemijai, skiria daug lėšų, kad būtų sukurti skiepai nuo koronaviruso. Naujausias vyriausybės sprendimas, paskelbtas balandžio 23 d. – skirti dar \$1,1 bln. mokslo ir tyrimų organizacijų veiklai. Dalis šios sumos (\$115 mln.) yra skiriama ligoninių ir universitetų mokslo ir tyrimų laboratorijoms, kuriančioms skiepus nuo COVID-19. Dar didesnė suma – \$662

mln. yra skiriama naujųjų skiepų kliniki-niams tyrimams, užtikrinant, kad skiepai būtų veiksmingi ir saugūs žmonėms. Trečioji sritis, kuriai skiriama \$350 mln., – CO-VID-19 susirgimų tyrimams ir jo plitimo grėsmių modeliavimui. Ypač daug dėmesio bus skiriama serologijai – įvairiems kraujo tyrimams. Tam sudaryta speciali darbo grupė. Jų užduotis nustatyti, kokia visuomenės dalis jau yra persirgusi šiuo virusu, ar pasveikusieji įgijo atsparumą ir kiek ilgai šis atsparumas saugos nuo pakartotinio užkrėtimo. Užsibrėžta per artimiausius dvejus metus patikrinti ne mažiau kaip 1 mln. gyventojų. Jau šiuo metu valstybės laboratorijose per dieną yra atliekama 20,000 tyrimų. Laboratorijos bus plečiamos, aprūpinamos naujausia įranga. Vengiant skaudesnių padarinių ir stabdant viruso grėsmę Kanadoje (ir kitose pasaulio valstybėse) nuo kovo mėn. paskelbtas karantinas dar neatšaukiamas, tik švelninami kai kurie draudimai. Išlaika reikalavimai laikytis asmeninės higienos, viešosiose erdvėse laikytis fizinio atstumo, vengti bendravimo ir didelių susibūrimų, dėvėti apsaugines veido kaukes ir pirštines.

Canadian Press inf.

ŠIAME NUMERYJE

- Maldos galybė ar silpnumas?– 2 psl.
- Čia vienas tik šimtas įamžintas mūsų... – 3 psl.
- XXI šimtmečio Kanados kariuomenės karys seržantas Dainius Šileika – 4, 5 psl.
- Lietuviai tolimoje Čilėje – 6, 7 psl.
- Lietuva mūsų prisiminimuose ir svajonėse – 8 psl.
- Čikaga pasveikino Artūrą Karnišovą – 9 psl.

Julius SASNAUSKAS

Maldos galybė ar silpnumas?

Gavau prašymą gavėnios metu per „Alfa“ kursus pakalbėti parapijiečiams apie blogio problemą. Beveik iškart ausyse sudundėjo: „Matydamas blogį, aš karštai meldžiuosi.“ Nežinau, netikrinsiu, iš kurios Šventojo Rašto vietos ta eilutė. Net ir nesvarbu šiuo atveju, kadangi viskas jau pasakyta. Ne apie progą atakuoti blogį papildomais maldos ginklais, bet apie tai, kas yra blogio kilmė ir pats faktas, ir, nepaisant to, noras, galimybė tikėti švenčiausią, išmintingiausią Viešpatį, kuris kurdamas pasaulį matė, jog viskas jame gera.

Įkvėpimas melstis – ne teorinis klausimas. Kažkodėl daugelis prisimena savo pirmąsias maldas, susakytas vaikystėje ar kokių atsivertimų metu. Ir tai, kad jos buvo uždegusios, įtraukusios, net jeigu negavai, ko norėjai. Kas trokšta tikėjimo malonės, nebus labiau patikimo starto, kaip sukalbėti prieš miegą „Tėve mūsų“. Nesutikau dar nė vieno, apgailestavusio, kad buvęs per daug uolus maldoje ar kad kalbėjo rožančių, užuot ėmęsis veiksmų. Kur kas dažniau būna priešingai – gaudinamasi, jog maldos dvasia pasitraukusi, prarasta, o kartu su ja ir tam tikra svarbi perspektyva. Net jei pasiiaipoma iš savo buvusio pamaldumo ar beriami priekaištai niekaip nepramuštai Dievo tylai.

Manoji karta ir kurie aplink ją buvo įpratinti šauniai kolūkietiskai atrėžti: „Tu, kunigėli, su savo davatkomis melskis, o mes dirbsime. Mūsų malda – tai darbas.“ Ta pati tradicija liepia literatūros mokytojams džiūgauti, kad Putinas savo eilėraštyje pasisako nemokąs Dievo garbinti ir jo maldauti, o štai Vaižgantas prisipažįsta esąs *mažamaldas*. Kas jau kas, bet anas kanauninkas ir šiaip jau tretininkas, peikęs Bažnyčią, kad ji stiprinasi materialybe, veikiau dejavo, ne didžiavosi iki galo negalįs atsiduoti malдай. Panašiai ir su mūsų šventaisiais: prie Jurgio Matulaičio ir Kazimiero būtina prikergti kokį nors politinį ar socialinį aktyvumą, nes kitaip jų istorijos tuščios, niekam nenaudingos. Prieš dvi savaites *Šiaurės Atėnai* pasakojo apie moterų beginių bendruomenės viduramžiais, kaip jos siekė savarankiškumo, tarnavo žmonių labui ir kritiškai vertino tuometinę Bažnyčią. Gal ir tiesa, bet svarbiausias beginių tikslas ir jų bendro gyvenimo ramstis buvo kasdienė malda. Kitaip iš kur jų terpėje būtų atsiradę iškilių mistikų, užsimezgęs naujas pamaldumas Kristaus Kūnui ir iki

šiол gyvas Devintinių procesijos paprotys.

Apaštalas Paulius, savo laiške liepęs visuomet melstis ir nepaliauti, iki laikų pabaigos paliko neišsprendžiamą mįslę tiems, kuriuos traukia maldos gyvenimas. Lygiai ir Evangelija, pažadėjusi, kad gausime, ko prašysime, čia pat priduria, jog Dievas, dar nepravėrus mums burnos, jau žino mūsų poreikius. Bet per tuos paradoksus malda ir laikosi, nepraranda žavesio, provokuoja kontaktą. Kunigai, vienuoliai ir vienuolės, ieškodami nepaliaujamos maldos būsenos, savo dieną suskirsto liturginėmis valandomis, skaito ar gieda psalmes. Kiti, įkvėpti Rytų praktikos, kasdien tūkstančius kartų šnabžda: „Jėzau, gyvojo Dievo Sūnau, pasigailėk manęs, nusidėjėlio!“ Pasidaro panašu į kvėpavimą ar širdies plakimą. Šventojo Rašto dėstytojas kunigų seminarijoje mums sakydavo, kad jį melstis užveda krintančios snaigės. Būtų turėjęs dvasios labai traukti į Sibirą, bet nusiųrė kiti dalykai.

Man pačiam maldos pojūtis sugrįžta keliaujant, ypač visuomeniniu transportu, kur nors Kalvarijų gatve ar link geležinkelio stoties. Kartais tai vyksta dėl grožio, švelnumo pertekliaus, o kitąsyk – priešingai. Visi tie jau aprašyti autobusų ir troleibusų kvapai, fizionomijos, nevalingai nugirsti pokalbiai. Berniūkštis, sėdintis priešais, bjauriai maivosi ir spardosi, bet džergžteli jo telefonas ir sužinau, kad jis, kaip ir aš, skuba į pamaldas, galbūt klapčiukas, imsim ir susitiksime per kokį katalikišką renginuką. Mintims nuklydus į Lietuvos jaunimo dienas birželį, už nugaros moters balsas kažkam praneša, kad jos duktė likusi vien su pėdkelnėmis ir megztuku. Lauke – smarkus minusas, kaip nesimelsi, kad mergaitė nesušaltų ir kad mamai būtų ramu parvykti namo. Dar kitoje stotelėje – meilės apoteozė,

JULIUS SASNAUSKAS – pranciškonas, Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio (Bernardinų) kunigas, 1994-1997 m. yra gyvenęs ir dirbęs Kanadoje, Toronto lietuvių Prisikėlimo parapijoje. Tai turtingos gyvenimiškos patirties dvasininkas: disidentas, žinomas

senelis ir anūkėlė, abu kone vienodo ūgio, du vandens lašai, jam ant pečių jos kuprinė, rankoje – dėklas su smuikeliu, kažkokio *spraito* buteliukas kišenėje, žodžiu, viskas aišku, atpažįstama, nuostabu, garbė Dievui aukštybėse už tokį paveikslą. Pati Šventoji Šeima, nepalyginti šventesnė už tą, kurią reklamavo akcija „Mama, tėtis ir vaikai“.

Jei savo maldomis vengiame įkylėti Viešpačiui, pasirodyti banalūs ar perdėm savanaudžiai, egzistuoja įvairios apylankos arba tarpininkų paslaugos. Pavyzdžiui, pasitelkti pagalbon savo Angelą Sargą. Esu mėginęs porą kartų, kritiniais atvejais. Paskutinįsyk labai prašiau jo, kad susisiektų su mano kaimyno Angelu Sargu ir per jį suminkštintų, palenktų to žmogaus širdį. Nesiimu dabar nieko tikrinti ar įrodinėti, bet atrodo, jog prašymas nebuvo visiškai atmetas kaip niekinis. Aišku, procedūra gana paini, turbūt ir patiems angelams. Jos kadaise su visu rimtumu mane pamokė tarybinių lagerių senbuviai, kurie šitaip melddamiesi eidavo į teismus ir visokias pavojingas konfliktines situacijas. Ta pamoka pravertė, kai paskui jau pačiam reikėjo gelbėtis „nuo medžiotojo kilpos ir nuo mirtį nešančio maro“. O dabar, žiūrėk, veikia ir buitiniuose reikaluose.

Bet šiaip maldos rezultatas, buvo jis ar nebuvo, išklause tave Dievas ar neišklausė, yra dalykai, kurių verčiau neminėti. Evangelija čia liepia pasikliauti slaptumu. Juk meldžiamasi

visuomenės veikėjas, žurnalistas, rašytojas, visą savo gyvenimą yra neatsiejamai susijęs su Vilniaus miestu, žinomas kaip jo istorijos ir dvasios mylėtojas bei perteikėjas, daugybę kartų tai išreiškęs ir gyvu, ir spausdintu žodžiu. Ypač daug apie Vilnių J.Sasnauskas rašė kultūros savaitraštyje *Šiaurės Atėnai*, internetiniame dienraštyje bernardinai.lt, žurnale *Naujasis Židinyš-Aidai*, pasakojimų ir istorinių refleksijų apie Vilnių gausu beveik visose jo išleistose knygose, kurių skaičiuojama arti dešimties. Kun. J.Sasnauskui šiemet suteiktas Vilniaus miesto garbės piliečio vardas – aukščiausias įvertinimas, kurį miestiečiai gali suteikti asmenybėms už miestui ir Lietuvai reikšmingus darbus.

ir laukiama maldos vaisių atsidavimo ir meilės kontekste, o ne dėl kokių įsipareigojimų. Žvalgytis atgal, tikrinti, ar Dievas neapgavo, reikštų to konteksto galą. Tikrai besimeldžiančiam žmogui keblu garsinti šios srities pasiekimus dar ir todėl, jog tai ne mažiau intymu kaip įsimylėjęlių korespondencija. Šis palyginimas išlenda, ėmus svarstyti apie legendinę Dievo tylą, dalinį ar visuotinį užtemimą. Pilna istorijų, kai meilės laišškai metų metais keliauja tik į vieną pusę, rašančiam kartais nė nežinant, ar jie gausiami, ar gyvas tas, kuriam rašai. Mačiau tokių primargintų lapelių, jeigu ką.

Kadangi prieš savaitę buvo Pašvęstojo gyvenimo atstovų diena, tai pabaigoje anekdotas apie maldą ir rūkymą. Vienuolis dominikonas Vatikane klausė, ar galima meldžiantis rūkyti, ir gavo neigiamą atsakymą. Jėzuitas paklausė gudriau, ar galima rūkant melstis, ir jam buvo atsakyta *taip*. Kitados esu nemandagiai aprūkęs garsųjį Petro Skargos kryžių Vilniaus Šv. Jono bažnyčioje. Pasiteisinčiau tik tuo, kad tąsyk ten dar buvo muziejus, kuriame, jau pilnametis, dirbau naktiniu sargu, o pats kryžius gulėjo paslėptas ant laiptų administracinėse patalpose, atokiai nuo pašalinių akių. Naktimis eidavau jo lankyti. Nežinia, kurį iš anų dviejų klausimų galėtum ten pritaikyti. Bet maldos momentas buvo brangus ir nepamirštamas ir gaila, kad nepakartosi.

Šiaurės Atėnai, 2017.02.10

TĖVIŠKĖS ŽIBURIAI
THE LIGHTS OF HOMELAND

Adresas: 2185 Stavebank Rd., Mississauga,
ON L5C 1T3 Canada • Tel. 905 275-4672

El.paštas: redakcija@tevzib.com • www.tevzib.com • **Teviskės ziburiai**
Leidėjas: Kanados lietuvių katalikų kultūros draugija „Žiburiai“

METINĖ PRENUMERATA:

REGULIARI – \$85 (paprastu paštu), **\$135** (1 klasės paštu)
SKAITMENINIS TŽ el. paštu (PDF formate) – **\$85**
RĖMĖJO – **\$105** (paprastu paštu), **\$155** (1 klasės paštu)
Į UŽJŪRIUS – **\$185** (oro paštu), **\$105** (paprastu paštu, Kan. dol.)
JAV – **\$105 reguliari**, **\$125** – rėmėjo, **\$165** – 1 klasės paštu
JAV prenumeratoriai atsiskaito JAV doleriais.

Redaktorė – Sigina Katkauskaitė, **techninė redaktorė** – Akvilė Minkevičienė, **administratorius** – Tomas Trussow.
Rankraščiai taisomi redakcijos nuožiūra. Bendradarbių pasirašyti straipsniai nebūtinai reiškia redakcijos nuomonę.
Už skelbimų turinį redakcija neatsako.

Printed in Canada. ISSN 0040-4063. Return undeliverable Canadian addresses to Circulation Dept. at mailing address above.

We thank the Lithuanian Canadian Foundation for funding the publication of parish news and the American Lithuanian Foundation for its support.

We acknowledge the financial support of the Government of Canada

Canada

PLB suvažiavimas atidėtas

Dėl koronaviruso grėsmės atšauktas liepos 14–17 dienomis Palangoje turėjęs vykti Pasaulio lietuvių bendruomenės (PLB) ir Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos vadovų suvažiavimas „Už lietuvių ir pilietiškumą“. Kaip pranešė PLB pirmininkė Dalia Henke, tradicinis renginys šiemet turėjo būti skirtas Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo 30-mečiui ir Pasaulio lietuvių vienybės dienai paminėti. „Renginio atšaukimas pagrįs-

tas ir dėl nerimo bei nežinomybės – ekonominių ir socialinių šios pandemijos pasekmių kiekvienam asmeniškai. Mūsų visų sveikata ir susitelkimas į kitus darbus dabar yra svarbiau“, – BNS sakė D. Henke. „PLB valdyboje svarstėme taip pat ir galimybę šį suvažiavimą nukelti į rudenį, derinant prie būsimų kitų renginių Lietuvoje. Dar niekas nežinome, ar tokia galimybė atsiras“, – sakė PLB pirmininkė. D. Henke teigimu, buvo planuota, kad renginyje dalyvaus nuo 80 iki 100 žmonių, registracija turėjo prasidėti kovo mėnesį, tačiau jos nepavyko paskelbti. Apie renginį skelbta jau praėjusių metų rudenį, nes tolimuose

kraštuose gyvenantys lietuviai turi planuoti savo laiką ir keliones iš anksto. Šiuo metu lietuvių bendruomenės veikia 47 pasaulio valstybėse. Pasaulio lietuvių bendruomenės pirmininkė sakė, kad dabar planuoja surengti bendruomenių pirmininkų susitikimą nuotoliniu būdu ir ragino visus užsienyje esančius lietuvius būti solidariais. „Raginame lietuvių bendruomenes solidariai vieni kitiems teikti tarpusavio pagalbą ir paramą bei finansiškai remti Lietuvoje esančias iniciatyvas, kurios remia Lietuvos medikus ir visą medicinos sistemą“, – sakė D. Henke.

PLB inf.

Gegužės 7 dieną kasmet minima Spaudos atgavimo, kalbos ir knygos diena. Ji primena Rusijos carinės valdžios represijas, kuriomis buvo varžomi kiekvienos tautos brandumą liudijantys ženklai – kalba, knygų leidyba, spauda, laisvas žodis. Lietuviai į šį draudimą atsakė vieningu pasipriešinimu, sukūrė lietuviškų knygų leidybos ir platinimo tinklą. Apie tai alkas.lt tinklalapyje rašo **Zigmas TAMAKAUSKAS** (tekstas sutrumpintas)

Čia vienas tik šimtas įamžintas mūsų...

Bevaikščiodami Kauno Vytauto Didžiojo karo muziejaus sodelio takais, prisiminėme ir knygnešius. Užsukame pro muziejaus bokšto pastatą į dar 1939 metais įrengtą knygnešiams skirtą Atminties sodelį. Viename jo krašte stovi Bernardo Bučo sukurtas „Sėjėjas“, kitame – Juozo Zikaro skulptūra „Knygnešys“, o tarp jų – skulptoriaus Petro Rimšos „Lietuvos mokykla 1864-1904“. Šio sodelio gilumoje prie esančios sienos pagal architekto Karolio Reisono projektą pastatyta vadinama „Knygnešių sienelė“. Joje įrašytos labiausiai nusipelnusių šimto knygnešių pavardės. Jas parinko kultūros istorikas profesorius Vaclovas Biržiška, knygnešys bei Nepriklausomybės kovų dalyvis Petras Ruseckas ir Vytauto Didžiojo karo muziejaus įkūrėjas generolas Vladas Nagius-Nagevičius. Žemiau jų pateiktas poeto Petro Vaičiūno sukurtas posmelis: *Čia vienas tik šimtas įamžintas mūsų, / Kur gimtąjį raštą gabeno iš Prūsų, / O buvo ne šimtas, bet tūkstančiai šimtas, / Kur knygomis gynė nuo caro Tėvynę.*

Sovietinės okupacijos – 1950 metais tuometinio Istorijos muziejaus direktoriaus, mūsų lietuviškos kultūros naikintojo J. Apuoko-Maksimavičiaus iniciatyva ši sienelė, kaip ir dauguma muziejaus sodelyje buvusių paminklų, buvo nugriauta. Ji atstatyta 1997 metais knygnešio Juozo Rimšos vaikaičio inžinieriaus Aido Rimšos rūpesčiu. Jo rūpesčiu 1994 metais pastatyta ir dabar stovinti skulptūrinė kompozicija „Lietuvos mokykla 1864-1904“, švytinti savo istorinės atminties šviesa, kurios neįstengė užgesinti 40 metų trukusios nakties vėjai. Juos gana jausmingai apibūdino poetas Antanas Baranauskas: *Anei rašto, anei druko mum turėt neduoda: / Tegul, sako, bus Lietuva ir tamsi, ir juoda.*

Šią tamsą savo pasiaukojamu darbu sklaidė lietuviškos spaudos gabintojai, aušrininko Jono Šliūpo pavadinti knygnešiais. Dar jie vadinti ir „pakininkais“, nes knygos būdavo gabenamos supakuotais ryšuliais. Knygnešio žodžio atsiradimą lėmė sunkiai kitoms tautoms suprantamas arba daugeliui neįsivaizduojamas istorinis tarpsnis, norėjęs sunaikinti gimtojo žodžio vartojimą. Gimtojo žodžio draudimas beveik nesutinkamas tautų istorijoje. Lietuvoje rusiškasis imperializmas bei jokių skrupulų norėjo sunaikinti mūsų dvasinės kultūros svarbiausią atspindį – kalbą ir tikėjimą. Ta pati jėga pasikėsino ir į Lietuvos vardą, pavadindama ją Šiaurės vakarų kraštu.

<...>Lietuvoje galime išvelgti du knygnešystės etapus. Pirmasis – susijęs su vadi-

namuoju spaudos draudimo laikotarpiu. Ant-rasis – žymi knygnešystę sovietinės okupacijos metais.

Pirmajame etape, po nepavykusio 1863 metų sukilimo, caro valdininkai, viešpatavę Lietuvoje, nutarė lietuviškame rašte vietoj lotyniškų raidžių naudoti vadinamąją kirilicą – rusišką raidyną, turėjusį jų manymu paspartinti mūsų tautos surusinimo eigą. Tačiau šiame krašte blykstelėjo neužgesinamas šviesos spindulys, puoselėtas jau uždaryto Vilniaus universiteto buvusių auklėtinių, tapusių žinomais visuomenės veikėjais, rašytojais, savo kūryba skleidusiais meilę Lietuvai, jos didžiai praeičiai, lietuvių tautos garbingai istorijai.<...>

Antroji, jau sovietinio laikotarpio knygnešystė, pasižymėjo ginkluoto pasipriešinimo ir vėlesnės – dvasinės rezistencijos laikotarpių pagrindiniais leidiniais.

Partizaninės kovos laikotarpio spaudoje atsispindėjo kovojančios Lietuvos dvasia, buvo analizuojama komunistinė sistema, Lietuvos okupacija, jaunimas raginamas nesitaikstyti su okupanto užmačiomis. Pažymėtini Žemaitijos partizanų laikraštis *Laisvės karžygys*, Lietuvos laisvės armijos Vytauto apygardos štabo leidinys *Aukštaičių kova*, Merkio rinktinės partizanų štabo leidinys *Mylėk Tėvynę*, Kęstučio apygardoje leistas *Laisvės Varpas*, Tauro apygardoje – *Kovos keliu, Už tėvų žemę, Į Laisvę* ir kiti. 1947 metų vieno leidinio vedamajame rašoma: *Ta kovojanti Lietuva gyva ir yra čia, kur teka Nemunas ir Vilija, kur vaitoja okupacijos lietuviai, nes čia teka kraujas, nes čia gėsta už laisvę kovotojų gyvybės, kaip žvakės, nes čia yra milžinų kapai ir jų ainiai – kovojanti Lietuva.*

Į naująją, okupacijos metų knygnešystę įsitraukusi Bažnyčia ir susipratę pasauliečiai, neišsigandę persekiojimų, kalėjimų nei Sibiro speigų, vedė mūsų tautą į nesulaikomą Atgimimo Sąjūdį – į tą didelį prieš 30 metų įvykusį stebuklą – Lietuvos Laisvės aušrą.

2004 metais knygnešystę įvertino ir UNESCO, kaip išskirtinę ir pasaulyje neturinčią tokių atitikmenų veiklą.

Ant garsiojo knygnešio Jurgio Bielinio antkapinio paminklo, sudėtų iš lauko akmenų, primenančių Nežinomojo Kareivio kapą Kauno Vytauto Didžiojo karo muziejaus sodelyje, yra labai prasmingas užrašas: *Norint sukurti tautoje vienybę ir didžią ateitį, dabartis reikalauja praeities didvyrių pėdomis eiti.* Reikėtų visiems tai prisiminti.

www.alkas.lt, 2020.03.17

Žinios iš Lietuvos

KARANTINO DRAUDIMAI ŠVELNINAMI

Lietuvoje, nuo kovo 16 d. paskelbtas karantinas dėl COVID-19 grėsmės, pratęsiamas iki gegužės 11 dienos. Tačiau pagerėjus koronaviruso susirgimų statistikai, nutarta palaipsniui karantino draudimus atšaukti. Vyriausybė nusprendė, kad, laikantis sugriežtintų reikalavimų, veiklą

artimiausiu metu atnaujinti galės lauko kavinės, grožio salonai, muziejai, bibliotekos, zoologijos sodas bei dalis kitų, teikiančių kultūrinės, laisvalaikio paslaugas, verslų. Primename, kad lieka reikalavimas vengti bendravimo, nešioti apsaugines kaukes, siūloma ir toliau dirbti iš namų.

LIETUVA DALIJASI PARAMA

Lietuvos vyriausybė paskyrė humanitarinę pagalbą Armėnijai, Sakartvelui (Gruzijai), Moldovai ir Ukrainai kovai su koronavirusu. Šioms šalims iš viso paskirta apsaugos priemonių už 100,000 eurų. Daugiausiai apsaugos priemonių gaus Ukraina, jai skiriama humanitarinės pagalbos už 40,000 eurų. Paramai visoms kitoms šalims nupirkti bus paskirta po 20,000 eurų, teigiama Vyriausybės pažymoje. Įvairios medicinos priemonės, skirtos kvėpavimo takams, yra įgytos iš Pabradėje veikiančios UAB „Intersurgical“, kuri kuria, gamina ir platina įvairius medicininius reikmenis. Bendrovė turi ne vieną padalinį užsienio šalyse,

tarp jų ir Italijoje. Iš Lietuvos į Italiją išvyko kovoje su COVID-19 virusu būtina medicinos įranga ir apsaugos priemonės. Tai – humanitarinė pagalba, kurią Lietuvos respublikos vyriausybė balandžio 8 dienos nutarimu skyrė savo artimam partneriui Italijai, atsiliepdama į jos prašymą pagelbėti įveikti koronaviruso sukeltą pandemiją, šalyje nusinešusių ypač daug žmonių aukų. Humanitarinį krovinį į Italiją nemokamai gabena viena didžiausių transporto ir logistikos bendrovių Europoje įmonė „Girteka“. Italija yra viena iš skaudžiausiai nuo COVID-19 viruso nukentėjusių šalių, kurioje užregistruota 23,000 mirčių.

LIETUVAI ŠVARINTI VAJUS

Dėl karantino atidėta pasakutinį balandžio savaitgalį jau trylikąjį pavasarį turėjusi vykti visuotinė talka „Darom“. Nors tvarkymosi iniciatyvai bendruomenės bei įstaigos telktis negalės, šiais metais laukiama pavienių asmenų pagalbos. Taip pat paskelbtas naujas vajuš „Darom iki galo. Išvalom visą Lietuvą!“. Kol pasibaigs karantinas, žmonės vajaus organizatoriai kviečia prisijungti prie „Darom“ žymėtojų komandos

ir pažymėti tvarkytinas vietas. Lietuvos žmonėms siūloma, naudojantis mobiliąja programėle „Darom“, pažymėti visas užterštas vietas Lietuvos teritorijoje. Pažymėtos vietos, padedant savanoriams, bus sutvarkytos. Per dvejus metus planuojama sutvarkyti visą Lietuvą – 65 tūkst. kvadratinį kilometrų. Iniciatyvai „Darom iki galo. Išvalom visą Lietuvą!“ prireiks daugiau nei 10,000 savanorių.

LIETUVEI PATIKĖTOS SVARBIOS PAREIGOS

Sausio 14 dieną Lietuvos nuolatinė atstovė Jungtinėse Tautose ambasadorė Audra Plepytė išrinkta Jungtinių Tautų vaikų fondo (UNICEF) vykdomosios valdybos vicepirmininke. Lietuvos ambasadorė dirbs kartu su Bangladešo, Brazilijos, Maroko ir Šveicarijos atstovais.

Lietuva UNICEF Vykdomosios valdybos nare trijų metų terminui tapo 2019 metų sausį. Valdybos veikloje Lietuva didžiausią dėmesį skiria vaikų apsaugai, patyčių prevencijai, vaikų saugumui kibernetinėje erdvėje bei modernių technologijų ir inovacijų panaudojimo vaikų gerovei klausimams.

STATOMAS VAIKŲ SVEIKATOS CENTRAS

Šį pavasarį Santariškių medicinos miestelyje šalia Vaikų ligoninės statybvietėje įkasta kapsulė, simbolizuojanti Santaros klinikų naujų korpusų statybų pradžią. Daugiau kaip 7 mln. eurų kainuojanti, Europos sąjungos fondų ir valstybės biudžeto lėšomis finansuojamų VRC korpuso statybų pabaiga numatoma kitų metų pavasarį. Statybos pradedamos nuo korpuso, kuriame įsikurs Vaiko rai-dos centras, jau 30 metų prisidedantis prie pagalbos vaikams su

raidos ir psichikos sutrikimais ir jų šeimoms, plėtojantis ir diegiantis inovatyvias ankstyvosios reabilitacijos psichiatrijos paslaugas vaikams ir jų šeimoms. Kartu su Vaiko raidos centro korpusu suprojektuoti dar du modernūs pediatrijos paslaugoms skirti korpusai, kuriuose įsikurs vaikų konsultacijų poliklinika, priėmimo-skubios pagalbos skyrius ir vaikų ligų stacionaras. Pediatrijos korpusų statybai prireiks apie 24 mln. eurų.

Pagal Lietuvos spaudą parengė Sigina Katkauskaitė

LAISVĖS KARŽYGIAI – dim. gen. ltn. Arvydo Pociaus rašinių serija Lietuvos žurnale *Karys* apie lietuvius, tarnavusius kitų valstybių kariuomenėse. Šiame numeryje spausdinama vieno Kanados lietuvio – buvusio Kanados kariuomenės kario, dabar Lietuvos krašto apsaugos savanorio istorija

XXI šimtmečio Kanados kariuomenės karys seržantas Dainius ŠILEIKA

D. Šileika, 34 metų amžiaus, Kanadoje yra baigęs Rytų Europos religijų bakalauro studijas. Šiuo metu nuotoliniu būdu studijuoja Liverpulio universitete pagal Psichologijos magistro programą. Toronte Dainius lankė lietuviškąją šeštadieninę mokyklą, buvo Kanados lietuvių jūrų skautų narys, Kanados lietuvių jaunimo sąjungos vicepirmininkas.

Dainiaus seneliai iš tėvo pusės gyveno Šiauliuose. Per karą jie pasitraukė į Vakarų, turėdami Lietuvoje gimusį vaiką (Dainiaus tėčio vyresnįjį brolį). Karo pabėgėlių stovyklose praleidę kelerius metus, galų gale Šileikos atsidūrė Kanadoje ir įsikūrė Toronte.

Pasak Dainiaus tėčio Antano Šileikos, jo tėvas Lietuvoje buvo policininkas, todėl, siekiant įsidarbinti Kanadoje, likimas jam nebuvo palankus – nors jau buvo perkopęs 40-metį, teko eiti dirbti į statybas. Mamai pasisekė labiau, nes prieš emigraciją Lietuvoje ji buvo matematikos ir chemijos mokytoja, o Kanadoje gavo narkotinių medžiagų tyrėjo darbą.

Dainiaus prosenelė iš mamos pusės kilusi iš Marijampolės, o prosenelis Aleksandras Balsys veikiausiai yra tarnavęs Lietuvos kariuomenėje.

Mamos tėtis, t.y. Dainiaus senelis A. Valiūnas, kilęs iš kaimo prie Kauno. Per karą vokiečiams traukiantis, iš Lietuvos pabėgė į Vakarų ir atsidūrė Kanadoje, Dainiaus mamos tėvai susitiko, rodos, skautų organizuojamuose šokiuose Toronte.

1953 m. Toronto priemiestyje Weston (Kanada, Ontario provincija) gimęs Dainiaus tėtis Antanas Šileika – žinomas rašytojas ir literatūros kritikas. Baigęs anglų kalbos studijas Toronto universitete, jis dvejiems metams persikėlė į Paryžių ir ten susituokė su Snaige Valiūnaite, Aukštosios nacionalinės dailės mokyklos studente. Būdamas Paryžiuje, Antanas mokėsi prancūzų kalbos, dėstė anglų kalbą Versalyje ir dirbo literatūros žurnalo *Paris Voices* redakcijoje. 1979 m. grįžęs į Kanadą, A. Šileika pradėjo dėstyti Humber kolegijoje, dirbo iki 1988 m., Kanados žurnale *Descant* buvo vienas iš redaktorių.

Kaip žurnalistas, jis daug rašė apie Lietuvos nepriklausomybės atkūrimą (1988-1991 m.), žlugus Sovietų Sąjungai. Yra išleidęs keletą knygų anglų ir lietuvių kalbomis. 2017 m. A. Šileika tapo Lietuvos rašytojų sąjungos nariu. Su žmona dailininke S. Valiūnaite užaugino du sūnus – Gintarą ir Dainių. Juos auklėjo lietuviška dvasia: abu vaikai išmoko lietuvių kalbą ir laisvai ja bendrauja.

Pasak Dainiaus, istorijos apie partizanų, išgirstos iš senelių, taip pat per pamokas lietuviškojoje mokykloje, vasaros stovyklose, paskatino jį pasirinkti Kanados kariuomenę, pasukti kario keliu.

Kadangi Dainius gimęs karo pabėgė-

lių lietuvių šeimoje, jam pagal Lietuvos įstatymus galima turėti ir Lietuvos pilietybę. Taigi, kaip pats Dainius sako, jam pasisekė, nes turi dvigubą pilietybę – Kanados ir Lietuvos.

Parinko laidotuvių muziką

„Pasirašiau sutartį su Kanados kariuomenės rezervu, – savo karinės tarnybos istoriją pasakojo Dainius. – 2007 metais savanoriškai pasiprašiau būti išsiųstas į operacijų rajoną Afganistane ir pradėjau tarnauti kaip profesionalus karys, dalyvavau parengiamosiose pratybose ir visą laiką iki pat 2009-ųjų praleidau karinėje bazėje. Apie savo sprendimą vykti į Afganistaną tėvams papasakojau tik gavęs patvirtinimą, kad esu siunčiamųjų sąrašė. Be abejo, ši žinia jų nepradžiugino: tėvai neslėpė, kad man nepritaria. Kita vertus, jie puikiai suprato, kad mane atkalbinėti beprasmė, todėl palinkėjo sėkmės. Tiesa, tėvas dar griežėsi paskutinio šiaudo – primindamas, kad jau daug metų nerūko, įsiremęs rankomis į stalą, ištare: „Jei tau kas nors nutiks, aš vėl pradėsiu rūkyti!“ Vėliau, jau grįžęs iš tarnybos Afganistane, supratau, kad per tuos septynis mėnesius mano tėvams teko išgyventi begalę nemigo naktų. Pasirodo, mano tėvas net muziką mano laidotuvių buvo parinkęs... Vos tik danguje pasirodydavo karinis straigtašparnis, jį visada persmelkdavo siaubas, kad atskrenda kas nors pranešti apie sūnaus mirtį.“

Kareiviški pokštai Afganistane

Dainius papasakojo pikantišką nuotykį iš jo tarnybos Afganistane. Šį nutikimą dabar jis prisimena tiesiog kaip linksma istoriją su laiminga pabaiga.

Operacijų rajone kariai juokaudavo, kad čia viskas sprogsta, kas ant žemės nukrenta. Pavyzdžiui, puodelis, net nutiškę vandens lašai. Nesvarbu, kas benukristų, išsyk kariai nepraleisdavo progos papokštauti – stengdavosi išgauti sprogimo garsą.

Sykį Dainiaus skyrius budėjo stebėjimo poste, įrengtame apie 750 metrų nuo karinio miestelio, kuriame buvo įsikūręs visas būrys. Suprantama, tualetų ten nebūna – gamtiniais reikalams skirti specialūs sidabro plėvelė padengti vienkartiniai maišeliai, kuriuos panaudoję kariai sudegindavo specialiai įrengtose duobėse. Taigi, vienam iš karių metant tokį maišelį į deginimo duobę, Dainius, kaip tik tuo metu eidamas pro šalį į posto kulkosvaidininko bunkerį, tradiciškai papokštavo – pamėgdžiojo sprogimo garsą. Staiga tuo pačiu metu netoliese driokstelėjo realus sprogimas! Priešo minosvaidžių ataka! Abu kariai bėgte nudūmė į postus ir, užsitaisę ginklus, laukė priešų puolimo.

„Apie šį „sprogiojo maišelio“ pokštą – tariamo ir per priešų išpuolį realaus minosvaidžio minos sprogimo sinchro-

Kario kasdienybė - sargyba ir laukimas

niją – galėjome ne kartą linksmai prisiminti tik įtampai atslūgus,“ – pasakojo srž. D. Šileika.

Tarnybos draugų žūtys

Kariams, dalyvavusiems koviniuose veiksmuose, sunkiausia kalbėti apie žuvusius tarnybos draugus. Skaudžių netekčių išgyveno ir Dainius.

„Afganistane praradau kelis artimus draugus. Vienas iš jų žuvo būdamas tik dvidešimt vienerių – užvažiavo ant minos... Kitas buvo inžinierius išminuotojas... Radęs sprogmenį bandė jį nukenksminti... Sprogimas jo kūną sudraskė į gabalėlius... mes juos surankiojome...“

Kario tarnyba neatsiejama nuo rizikos, taigi ir vykdam į misiją Afganistane puikiai supratome, kad kam nors iš mūsų ji gali baigtis tragiškai. Mes buvome pėstininkai, paprasti žmonės. Kariuomenėje sutikau būrį vyrų, pasiruošusių rizikuoti, įvairiose pasirėngimo misijoms stovyklose su jais praleidau dvejus metus. Visų pirma mus mokė apsaugoti ir prireikus gelbėti savo tarnybos draugus. Misija Afganistane man buvo iššūkis sau pačiam. Norėjau ekstrema-

liomis sąlygomis išbandyti savo jėgas, patirti, ką reiškia tikri tarnybos draugai.

Kai žuvo pirmasis mūsų draugas, buvo praėję mažiau nei mėnuo tarnybos. „Vyrai, šį vakarą bus alaas“, – matydamas mūsų gėlą pasakė vadas, nors buvo nustatyta šio gėrimo norma – butelis kartą per mėnesį.

Prieš palaikų parsikraidinimą lėktuvu namo į Kanadą buvo aukojamos mišios už šį žuvusį karį, surengta iškilminga atsisveikinimo ceremonija, o kitą dieną mes vėl pasinėrėme į tarnybos rutiną – tokiu atveju vykdyti užduotis yra geriausia terapija. Tiesa, dar Kanadoje mus psichologiškai gerai paruošė tokiems įvykiams.

Afganistanas – nepaprastai graži šalis, o žmonės dosnūs, laikosi savo papročių. Pavyzdžiui, net jeigu priešas ateitų į namus kaip svečias, privaloma jį priimti kaip tokį. Paradoksalu, bet gali būti, kad svetingasis šeimnininkas, dienos metu vaišinęs arbata ar net pietumis, naktį padės miną tų svečių kelyje.“

Nukelta į 5-ą psl.

Apdovanojimo išskilmėje

Su tarnybos draugais

XXI šimtmečio Kanados kariuomenės karys seržantas Dainius Šileika

Atkelta iš 4-o psl.

Rekomendacijos

Kanados *rangers* II patrulių grupės vadovybė paršė rekomendacinį laišką, kuriame nurodytos nuostatos dėl D. Šileikos tinkamumo eiti pareigas civiliniame gyvenime:

„Dainius Šileika 7 metus tarnavo Kanados karališkųjų kalniečių pulke ir buvo žvalgybos bataliono „Black Watch“ karys. Pradėjęs tarnybą 2006 m., ją baigė 2014 m. turėdamas seržanto laipsnį. Per visą tarnybos laiką jis pasižymėjo kaip aukštos kvalifikacijos profesionalus karys ir puikus vadovas. Jį atsakingai galima rekomenduoti įvairioms pareigoms civiliniame gyvenime. Tarnybos metu srž. D. Šileika pademonstravo įgimtą gebėjimą vadovauti, valdyti, be to, ir pats siekė tobulinti savo profesinius įgūdžius.

D. Šileikos vadovavimo sugebėjimai išryškėjo jau pačioje jo karinės tarnybos pradžioje. Jam, kaip eiliniam kariui, buvo pavesta eiti grandies vado ir miesto operacijų instruktoriaus pareigas. Jau po dvejų tarnybos metų, anksčiau negu numatyta, jam buvo suteiktas kapralo laipsnis. Paskirtas skyriaus vadu, kartu jis vykdė ir pėstininkų žvalgybos būrio vado pavaduotojo pareigas. Turėdamas vyresniojo kapralo (vėliau – seržanto) laipsnį, D. Šileika pavaduodavo būrio vadą, kartais vykdavo ir būrio vado pareigas. Jis prisidėjo kuriant žvalgybos būrio mokymo programą, kartu tuo pačiu laikotarpiu buvo pagrindinis šios programos instruktorius. Čia paminėti tik keli iš daugelio srž. D. Šileikos tarnybos metu išryškėjusių jo, kaip lyderio, nuolat ieškančio naujovių, išskirtinių savybių pavyzdžiai.

Karinėje aplinkoje D. Šileika pasižymėjo puikiais organizaciniais gebėjimais. Nesvarbu, kokios užduotys – karinio mokymo ar pratybų planavimo – jam būdavo paskirtos, visada joms ruošdavosi atsakingai. Jis įrodė, kad yra patikimas puskarininkis, sugebantis eiti savo pareigas, esant psichologiniam spaudimui ir įtampai. Be to, nors aplinkybės nuolat kito, jis racionaliai valdė turimą personalą ir išteklius, kad galėtų sėkmingai įvykdyti jų vienetai paskirtas užduotis.

Jis visada atsakingai elgiasi ne tik karinių operacijų metu, bet ir asmeniniame gyvenime. Kartą, atostogaudamas Jungtinėse Amerikos Valstijose, Dainius atsidūrė stichinės nelaimės, kilus stipriam uraganui, zonoje. Šioje situacijoje atsiskleidė D. Šileikos – profesionalaus kario – charakteris: jis pritaikė tarnybos metu įgytus vadovavimo įgūdžius ir, nepaisydamas sudėtingų aplinkybių, galimų pavojų jam pačiam, organizavo 150 civilių asmenų evakavimą į saugią vietą. Tris dienas jis teikė paramą nuo uragano saugiai pasislėpusiai žmonių grupei ir efektyviai valdė situaciją, skirstė menkus maisto ir geriamojo vandens išteklius. Jo asmeninės lyderio savybės ir sugebėjimas greitai bei veiksmingai reaguoti į susiklosčiusias netikėtas aplinkybes, veikti pritaikant nenumatytų atvejų planą neabejotinai prisidėjo prie dėl ekstremaliojo įvykio susidariusioje padėtyje atsidūrusios visos žmonių grupės saugumo.

Per savo karinės tarnybos laikotarpį D. Šileika nuolat tobulino savo profesionalumą, siekė įgyti naujų įgūdžių, kad galėtų tapti geresniu kariu ir padalinio vadu. Kylant jo kariniam laipsniui, D. Šileika įgijo radijo ryšio operatoriaus, lengvųjų šarvuotųjų transporto priemonių (angl. *Light Armoured Vehicle, LAV*) vairuotojo, taktinių kovų paramediko, elektroninių sistemų vertinimo operatoriaus ir kt. kvalifikaciją. Įvairiuose kursuose jis buvo įvertintas aukščiausiais balais ir sėkmingai panaudojo šias žinias bei įgūdžius 2009 m., kai buvo dislokuotas Kandaharo provincijoje Afganistane operacijos „Athena“ metu. Remiantis jo karinės tarnybos istorija ir veiksmais kovinių operacijų metu Afganistane, akivaizdu, kad D. Šileika yra labai motyvuotas ir atsakingas asmuo, kuris pateisins pačius didžiausius ir griežčiausius lūkesčius.“

Kai D. Šileika tarnavo misijoje Afganistane, tuo metu batalionui „Black Watch“ vadovavo plk.ltn.

Bruno Plourde'as. Pulkininkas asmeniškai patvirtino Dainiaus aukštą profesionalumą ir atsidavimą tarnybai, nes matė, kaip D. Šileika tobulėjo ir tapo pavyzdžiu savo bendraamžiams bei bendražygiams. Pasak plk. ltn. B. Plourde'o, Dainius, be jokios abejonės, yra patikrintas ir patikimas grupės lyderis, pasižymintis organizaciniais įgūdžiais, dideliu noru toliau tobulėti profesionaliai ir asmeniškai. Išvardijęs šiuos motyvus, plk. ltn. B. Plourde'as rekomendavo D. Šileiką kaip tinkamą dirbti civilinėse organizacijose.

Gyvenimas Lietuvoje

Dainius 2013 m. birželį persikėlė gyventi į Lietuvą. Nusprendęs, kad jo karinės žinios, įgūdžiai ir tarnybos Afganistane patirtis gali būti naudinga mūsų šalies kariuomenei, įstojo į KASP savanorių gretas.

2015 m. rugpjūčio 21-oji D.Šileikai išskirtinė diena. Minint Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo rūmų gynėjo savanorio iš Alytaus Artūro Sakalausko 24-ąsias žūties per susišaudymą

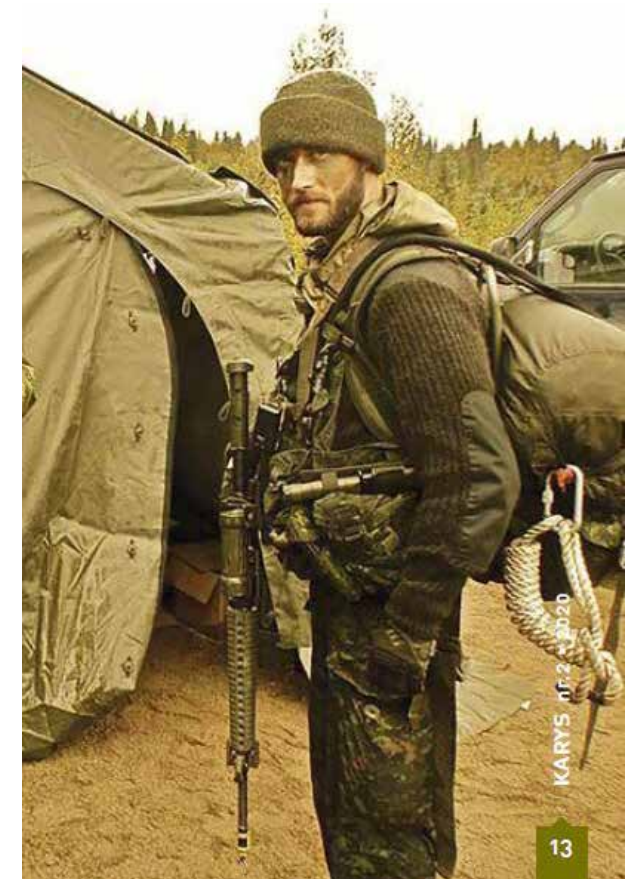
Dainius karine priesaika pradeda savanorišką tarnybą Lietuvos krašto savanorių pajėgose

su Rusijos *specnazo* (specialios paskirties) kariais komunistinio pučo metu metines, Vilniuje, prie paminklinio akmens šiam didvyriui atminti, vyko iškilminga ceremonija. Tą dieną ištikimai tarnauti Lietuvai prisiekė trylika KASP (Krašto apsaugos savanorių pajėgos) Didžiosios Kovos apygardos 8-osios rinktinės naujokų, tarp jų ir D. Šileika. Buvusiam Kanados kariuomenės seržantui buvo suteikta garbė visų karių vardu perskaityti priesaikos žodžius ir pabučiuoti dalinio kovinę vėliavą.

Pasakodamas, kodėl nusprendė grįžti į savo senelių gimtinę ir čia tarnauti kariuomenėje, Dainius užsiminė, kad jo seneliai labai norėję dar nors kartą pamatyti Lietuvą. Deja, tai pavyko ne visiems. „Vienas senelis mirė dar prieš Lietuvai atkuriant nepriklausomybę, – apgailestavo Dainius. – Kiti, nors jiems ir teko aplankyti Lietuvą, jau buvo per seni čia pasilikti. Iš senelių pasakojimų ir tos kartos įsimintinų istorijų Lietuva man – didvyrių šalis. Žmogus gali keisti savo darbą, įsitikinimus, gyvenamąją vietą ir t.t. Tik kilmė yra nepakeičiama. Mano šaknys vis dažniau pradėjo neduoti man ramybės. Nutariau: reikia sugrįžti į senelių Tėvynę ir pačiam pamatyti, kokia ji yra. Atvykęs supratau, kad seneliai buvo teisūs: Lietuva – didvyrių šalis. Nors mes, užsienio

Kareiviškoje šventėje

Kovinėje parengtyje

lietuviai, gyvendami Kanadoje, JAV, kitose šalyse, stengėmės paremti, palaikyti Lietuvą, tačiau tik pasilikusių savo gimtojoje žemėje – didvyrių, apie kuriuos mano seneliai pasakodavo, – dėka šiandien ši šalis yra laisva.

KASP – kita herojų karta. Dabar jau būdamas šiose gretose, noriu padėkoti visiems savanoriams, kad niekada nepasidavė. Ačiū jums už Lietuvą, į kurią galėjau sugrįžti. Aš kartu su jumis negyvenau šioje žemėje sovietinės okupacijos laikais, todėl bent jau dabar galiu prisidėti prie jūsų darbų – tapti didvyriu kaip ir jūs.”

Karys, nr. 2, 2020, ntrs. iš žurnalo

ČILĖ

Lietuviai tolimoje Čilėje

Pirmuoju lietuviu, atvykusiu į Čilę, laikomas Ignas Domeika (1802-1889) – mineralogas, chemikas, įvairių mokslo draugijų narys, Santjago universiteto rektorius, pasaulinį pripažinimą pelnęs mokslininkas. Ignas Domeika į šalį atvyko XIX š. viduryje. Kiti lietuviai, apsigyvenę Čilėje – dvasininkai saleziečiai, kurie rūpinosi pastoracijos reikalais, išleido keletą katalikiškų leidinių. 1947 m. į šalį atvyko keletas politinių emigrantų šeimų, kurios išsibarstė po įvairias Čilės vietas. Tai daugiausia buvo amatininkai ir žemdirbiai. Atvykę į Čilę lietuviai studijavo universitete ispanų kalbą, istoriją, teologiją. Iš ankstesnės kartos paminėtinas Santjago universitete dirbęs lietuvis mokslininkas Julius Kakarieka (1922-2008). Už sėkmingą dėstytojo darbą, produktyvius ir plačius mokslinius tyrinėjimus viduramžių istorijos srityje 2006 m. Santjago Gabrielos Mistral universitetas Lietuvos piliečiui J. Kakariekai suteikė garbės daktaro vardą. O kaip gyvena, kuo užsiima dabartiniai Čilės lietuviai *Pasaulio lietuvių* puslapiuose pasakoja UGNĖ LIPEIKAITĖ – viena iš aktyviausių neformalios lietuvių bendruomenės Čilėje narių, susitikimų iniciatorė, organizatorė, *Facebook* sukūrusi grupę „Lietuviai Čilėje“.

Su kokiomis problemomis dažniausiai susiduria lietuviai (arba konkrečiai Jūs susidūrėte), apsigyvenę Čilėje? Kas labiausiai stebina lietuvius, atvykusius į Čilę pirmą kartą? Kokie vyrauja stereotipai apie šią šalį?

Ugnė: – Mums, lietuviams, Čilė yra mažai pažįstama šalis, ir daugelis ją tapatina su Lotynų ar Centrinės Amerikos stereotipiniu įvaizdžiu – pajūriu, palmėmis, kokteiliais ir šokančiais žmonėmis. Tokį vaizdą galbūt galite rasti Brazilijos kurortuose, tačiau Čilė gerokai kitokia: paplūdimiai čia nėra labai išpūdingi, vanduo šaltas, o žmonės, bent jau sostinėje, didžiąją laiko dalį praleidžia ne šokdami, o dirbdami. Iš vyraujančių stereotipų pasiteisino gal tik vienas – čiliečiai lengvai bendraujantys, komunikabilūs, žmonės įpratę vieni kitus liesti, apkabinti, pabučiuoti – taip sveikinasi ne tik su artimais žmonėmis, bet, pavyzdžiui, ir su

savo vaikų mokytojoms kasdien iš ryto, popiet taip pat ir su kirpėjomis, gydytojais ir pan. Taigi pirma „problema“ atvykėliui yra tai, kad tarsi nesilaikoma privatumo ar atstumo, reikia priprasti prie nuolatinio intensyvaus bendravimo, gana tiesmukiško klausinėjimo, kurį kai kas gali palaikyti kišimusi į asmeninį gyvenimą. Kitas svarbus dalykas yra kalba, labai mažai vietinių kalba angliškai, todėl atvykėliams tenka mokytis ispanų kalbos, kuri čia vėlgi turi specifinę formą, primaišoma čiabuvių kalbos žodžių. Kita vertus, pramokus kalbos didelių sunkumų bendraujant nebūna, čiliečiai smalsūs ir draugiški, mielai užkalbina užsieniečių. Tiesa, žmonės kalba daug ir labai greitai, pertraukinėja vieni kitus, todėl net ir minimaliai pramokę kalbos atvykėliai kartais tarsi lieka išstumti iš pokalbio, nespėjame su vietinių temperamentu. Trečias dalykas, prie kurio teko priprasti, tai didelis miestas – Santjage apie šeši milijonai gyventojų, taigi dinamika gerokai skiriasi nuo, pavyzdžiui, Vilniaus ar dar mažesnių Lietuvos miestų.

Kuo, jūsų manymu, Čilė patraukli lietuviams? Kas gi tie lietuviai, kurie čia atvyksta kuriam laikui ar netgi visam gyvenimui?

Ugnė – Kiek man teko susidurti, dauguma lietuvių nesirenka Čilės sąmoningai, dažniausiai taip tiesiog pasisuka likimas, kažkur užsienyje susipažįsta, sukuria šeimą ir čia įsikuria, kai kurie pagyvena keletą metų ir traukia į Europą, kiti pasilieka ilgesniam laikui. Čilė lietuviams gali pasiūlyti tikrai nemažai – puikų klimatą, gamtos įvairovę, nuostabių kalnų, visus metus trunkančią vaisių, daržovių, žuvų ir jūros gėrybių gausą, nebrangaus ir puikios kokybės vyno. Tiesa, dauguma tikisi, kad čia bus labai pigu, bet tai netiesa – Čilė bene brangiausia Lotynų Amerikos šalis ir pragyvenimas čia tikrai daug kainuoja, juolab, kad tokios kartinės paslaugos, kaip švietimas ar sveikatos apsauga, yra daugiausia privačios ir mokamos.

Ar lietuviai Čilėje, jūsų manymu, linkę burtis draugėn, pažinti vieni kitus? O gal, priešingai, vieni kitų vengia?

Ugnė: – Vengti tikrai nevengia, bene visi vieni kitus pažįstame, nors mūsų ir nėra daug, gal apie dvidešimt visoje šalyje. Aš pati, pirmus porą metų pragyvenusi Čilėje, nepažinojau nė vieno lietuvių, kol

Lietuvių telkiniuose

Čilės lietuviai prie bendro vaišių stalo

Su vaikais Čilės lietuvių būrys daug didesnis

Ugnės Lipeikaitės šeima

mano draugė ir Latvijos garbės konsulė papasakojo apie orkestre grojantį lietuvių Žilviną. Susisiečiau su juo, o jis papasakojo, kad yra ir daugiau lietuvių. Apėmė smalsumas, susirašėme ir netrukus susitikome parke. Vėliau pas vieną lietuvių atšventėme Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo dieną – kovo 11-ąją. O nuo to laiko stengiuosi palaikyti tradiciją – sukviesti lietuvius bent kartą per metus savo namuose, dažniausiai susirenkame per Užgavėnes, jei nepavyksta – per Mindaugo karūnavimo dieną. Pirmas Užgavėnes darėme kartu su lietuviais ir čiliečiais. Čiliečiams buvo labai įdomu, kad lietuviai išvaro žiemą (tuo laiku Čilėje pats vidurvasaris) ir kad valgo blynus. Tai surengėme bendrą šventę, kur visi valgėme blynus ir pasakojome apie lietuvių tradicijas. Susitikus visad būna labai smagu pamatyti gausų būrį su vaikais, visi susineša maisto, plepame, kas pas ką naujo įvyko. Su tais, kurie gyvena netoliese, pabendraujam ir dažniau, pavyzdžiui, mano vaikai eina į mokyklą su dar dviejų lietuvių šeimų vaikais, dukra taip pat lankė darželį su kitos lietuvės ir čiliečio šeimos vaiku.

O ko ilgisi lietuviai Čilėje?

Ugnė – Artimųjų ir varškės (juokiasi). Jokių lietuviškų produktų čia nėra, tik vienos rūšies alaus. Dar kartais parduotuvėse randame grikių. Viso kito pasigaminame namie: šaltibarščių, barščių, varškėčių (naudojam čia populiarų šviežią sūrį), švilpikų ir panašiai. Mano vaikai labai mėgsta *kūčiukus*, tad juos kepame ne tik per Kalėdas.

Apie Čilės lietuvių bendruomeninę veiklą žinoma iš tiesų nedaug. Gal galite papasakoti apie bendruomenę, jos veiklą, lietuviybės puoselėjimą čia, Čilėje?

Ugnė: – Oficialios bendruomenės nėra, yra tik neformalus bendravimas, susitikimai, turime socialiniame tinkle *Facebook* grupę „Lietuviai Čilėje“, kuri svarbi, aktuali tiek čia gyvenantiems, tiek atvykstantiems laikinai, turistams, alpinistams.

Nukelta į 7-ą psl.

KREDITO KOOPERATYVAS LTD

www.talka.ca 830 Main St. E, Hamilton, ON L8M 1L6
Tel. 905 544-7125 Fax 905 544-7126

SĄSKAITOS	PASKOLOS
Taupomoji sąskaita 0.25%	Asmeninės nuo 3.60%
Čekių sąskaita iki 0.25%	Nekiln. turto 1 metų 3.20%
	Nekiln. turto 5 metų 3.25%
INDĖLIAI	TFSA, RRSP ir RRIF
90 dienų indėliai 1.00%	Kintančios 0.50%
180 dienų indėliai 1.00%	1 m. term. indėliai 2.25%
1 m. term. indėliai 2.25%	2 m. term. indėliai 2.30%
2 m. term. indėliai 2.30%	3 m. term. indėliai 2.50%
3 m. term. indėliai 2.50%	4 m. term. indėliai 2.55%
4 m. term. indėliai 2.55%	5 m. term. indėliai 2.65%
5 m. term. indėliai 2.65%	

0% Sekite kasdieninę informaciją apie nuosimčius TALKOJE

AKTYVAI VIRŠ 160 MILIJONŲ DOLERIŲ

2019 metais nariams IŠMOKĖJOME

Papildomų palūkanų taupytojams 12%

Iskaitant TFSA, RRSP ir RRIF

Nuolaidų skolininkams 6%

DARBO VALANDOS

Pirmadieniais, antradieniais, ketvirtadieniais - 9 v.r. - 5 v.p.p.

Trečiadieniais - 9 v.r. - 1 v.p.p.,

Penktadieniais - 9 v.r. - 7 v.v.

Šeštadieniais - 9 v.r. - 12 v.p.p.

- Nemokami čekių sąskaitų apmokėjimai
- Narių santaupos apdraustos DICO iki \$250,000.00 sumos draudimu

JAV

Dvi lietuvaitės laimėjo AABS premiją

Dvi lietuvaitės Marija Aldona Čyvaitė ir Gintarė Daulytė laimėjo 2020 metų baltų studijų draugijos – Association for the Advancement of Baltic Studies (AABS) – premijas už mokslinius darbus, parašytus studijuojant universitetuose. Premijos įteikiamos kas dveji metai. Kolegijų ar universitetų profesoriai siūlo savo studentų, siekiančių bakalauro laipsnio, mokslinius darbus, kurie susiję su baltiškėmis studijomis ir pasižymi įžvalgumu, originalumu ir moksline verte. 2020 m. premijos suteiktos studentėms M. Čyvaitei ir G. Daulytei už mokslinius darbus, parašytus 2018 ar 2019 mokslo metais.

Marija A. Čyvaitė

Marija A. Čyvaitė 2019 m. baigė Wooster kolegiją. Jos studijų specialybė – sociologija ir slavistika. Jos premijuotame moksliniame darbe svarstoma, ką reiškia būti lietuviu Amerikoje ir kokios įtakos jiems turi požiūris į Rusiją. M. Čyvaitė apklausinėjo dešimt pirmo-

sios ir antrosios kartos JAV gimusių lietuvių, stengdamasi sužinoti, kaip jie supranta savo etninę tapatybę ir kaip Rusijos bei buvusios Sovietų Sąjungos įvaizdis šią tapatybę sąlygoja ar įtakoja. Savo darbe M. Čyvaitė taip pat analizavo Tomo Venclovos ir vieno ukrainiečių rašytojo kritiškus pasisakymus šiais klausimais. M. Čyvaitės mokslinį darbą premijai pasiūlė profesorė Heather Fitz Gibbon.

Gintarė Daulytė 2019 m. bakalauro laipsniu baigė Arizonos valstybinį universitetą. Jos specialybė – biomedicinos studijos. Kartu ji mokėsi ir ispanų kalbos. Savo diplominiame darbe ji svarstė, kokią įtaką Lietuvos tautinės tapatybės formavimui turėjo lietuvių Sibiro tremtinių prisiminimai. Premijuotame moksliniame darbe ji analizavo tremtį patyrusių

Gintarė Daulytė

žmonių parašytus prisiminimus, kuriuose atskleidžiami tremties žiaurumai, bet kartu pabrėžiama viltis išlikti ir sugrįžti į tėvynę. G. Daulytės mokslinį darbą premijai pasiūlė profesorius K. Paul Žygas. Abi premijas laimėjusios studentės užaugo Čikagos apylinkėse ir aktyviai reiškiasi lietuviškoje veikloje. Jos lankė lituanistines mokyklas, dirbo įvairiose lietuviškose organizacijose. M. Čyvaitė praeitais metais dalyvavo „Misija Sibiras“ ekspedicijoje. G. Daulytė savanoriavo organizacijos „Vaiko vartai į mokslą“ projekte Lietuvoje ir stažavosi vienoje Vilniaus ligoninėje. Sveikiname premijas laimėjusias lietuvaites.

R.Černius, Draugas

Lietuviai tolimoje Čilėje

Atkelta iš 6-o psl.

Grupėje dalijamės įvairia informacija, rekomendacijomis, atsakoma į iškilusių klausimų, susijusių su gyvenimu Čilėje. O lietuviybės puoselėjimu kiekvienas užsiima savo šeimoje, tiek, kiek gali – dauguma bent iš dalies kalba su vaikais lietuviškai, padeda knygelės, animaciniai filmai, tačiau kalbą išlaikyti yra sunku, reikia suprasti, kad nuo trejų ketverių metų ar dar anksčiau vaikai čia pradeda lankyti ugdymo įstaigas (nuo penkerių metų mokykla yra privaloma), kur jų aplinka 90 procentų ispanakalbė. Aš pati savo šeimoje pasiečiau tiek, kad vaikai supranta lietuvių kalbą, nors man atsako is-

paniškai. Gaminame lietuviškus patiekalus, bendraujam su seneliais, pasakoju apie savo šalį ir, be abejo, laikas nuo laiko aplankome Lietuvą.

Kaip dažnai grįžtate į Lietuvą? Kiek jums yra svarbu išlaikyti savo lietuvišką identitetą gyvenant svečioje šalyje? Ar lengva jį išsaugoti?

Ugnė: – Aš pati bent jau kartą per metus važiuoju į Lietuvą, anksčiau ir porą kartų pavykdavo nuvykti, bet dabar jau esame keturi žmonės, suderinti mūsų ir vaikų grafikus bei nupirkti visiems bilietus yra sunkiau. Be to, pusė mano šeimos gyvena Katalonijoje, taigi pastaraisiais metais vienas atostogas praleidžiame ten, o kitas važiuojame į Lietuvą. Kaip minėjau, lietuviybės išlaikymas priklauso nuo kiekvienos šeimos, kai kurie dalykai man atrodo natūralūs,

pavyzdžiui, lietuviškų patiekalų gaminimas, bet reikia daugiau pastangų norint įdiegti tam tikras lietuviškas tradicijas, tokias kaip Velykinių kiaušinių dažymas ar panašiai. Bet darome taip ir tiek, kiek sugebame – vaikai pagrindus turės, o vėliau patys nuspręs, kokia jų gyvenimo dalimi bus Lietuva.

Paklausta, ar nebuvo svarstyta, pamąstyta apie oficialų bendruomenės steigimą ar mokyklėlę vaikams, Ugnė atsakė: „Rimtai steigimo nesvarstėme. Tik per paskutinį susitikimą pajuokavome, kad mūsų lietuvių vaikų čia jau tiek daug, kad reiktų mokyklą steigti.“ Norėtusi Čilės lietuviams palinkėti – vienybės, susitelkimo, didelių svajonių ir siekių.

D.Žukauskienės pokalbis, sutrumpintas pasauliolietuvis.lt

APIE GYVENIMĄ RAŠYTOJAI IR FILOSOFAI

• Kai užsidaro vienos durys į laimę, atsiveria kitos. Bet dažnai mes dar vis spoksime į uždaras duris ir nepastebim kitų, kurios mums atsivėrė.

H.Keller

• Juokas ir šypsena – tai varantai ir varteliai, pro kuriuos pas žmogų gali įsmukti daug gėrio.

Ch.Morgenstern

• Nežinau ne vieno tikro kelio į sėkmę, tik vieną – į

tikrą nesėkmę: tai noras įtikti visiems.

Platonas

• Jeigu reikalaus iš gyvenimo daugiau, negu jis gali duoti esamomis aplinkybėmis, neišvengiamai pralaimėsi.

Richard Oldington

• Neverta gailėtis praėjusių nei skūstis varginančiomis permainingomis, nes permaininga yra svarbiausia gyvenimo sąlyga.

Anatolis Fransas

Sutton West Realty Inc.
300-5415 Dundas St. W
Toronto, ON M9B 1B5

LINA TAYLOR
Sales Representative

Jei galvojate pirkti ar parduoti namą ar butą, skambinkite ir aš mielai jums padėsiu

Tel. 416-574-4717 (nešiojamas)
416-236-6000 (įstaigos)

Lina-Taylor@hotmail.com
www.suttonwestrealty.com

RCU
CREDIT UNION

PRISIKĖLIMO KREDITO UNIJA
Mūsų tikslas ne pelnas, bet sąžiningas patarnavimas

Tel. 416-532-3400 www.rpcul.com

GIC INDĖLIAI (Pelną padalinimas netaikomas)	
1 metų "cashable"	1.20%
1 metų	1.80%
2 metų	1.95%
3 metų	2.00%
4 metų	2.10%
5 metų	2.20%

SĄSKAITOS	
Taupomoji sąskaita	0.25%
Čekių sąskaita - iki \$9,999.99	0.00%
Amerikos dol. sąsk.	0.10%
Amerikos dol. GIC	
1 metų term. ind.	0.40%

SUTEIKIAME	
Studentų paskolas nuo	2.95%
Asmenines paskolas nuo	5.60%
Sutarties paskolas nuo	7.10%

NEKILNOJAMO TURTO PASKOLAS Su nekilniamuoju turto nuomimu	
1 metų	3.20%
2 metų	3.30%
3 metų	3.40%
4 metų	3.50%
5 metų	3.60%

Uždaras su kintančiu nuomimu	
	2.70%

Atviras su kintančiu nuomimu 1, 2, 3 metų	
	3.20%

Ribotą kreditą su nekilnojamojo turto užstatu	
	3.60%

RRSP, RRIF pensijų fondai
TFSA neapmokestinama taupomoji sąskaita

TFSA atviras, kintantis	0.50%
RRSP ir RRIF atviras, kintantis	0.50%
1 metų	1.80%
2 metų	1.95%
3 metų	2.00%
4 metų	2.10%
5 metų	2.20%

SUTEIKIAME

- CMHC APDRAUSTAS** nekilnojamojo turto paskolas
- KOMERCINES** nekilnojamojo turto paskolas

Naujos darbo valandos

PAGRINDINIS SKYRIUS

Pirmadienį - penktadienį - 10:00 v.r. - 3:00 v.v.
Šeštadienį, sekmadienį - UŽDARYTA

Nuo 2020 m. kovo 30 d., skyriuje vienu metu bus aptarnaujami tik trys nariai, likusiuosius prašome eilės tvarka palaukti lauke. Dėl patarnavimų reikalaujančių daugiau laiko prašome pranešti iš anksto, užsiregistruojant tel. 416-532-3400.

ANAPILIO SKYRIUS - UŽDARYTAS (iki tolimo pranešimo)

Narių aptarnavimas telefonu

Mokesčių apmokėjimas, investicijų ir nekilnojamojo turto paskolų atnaujinimas, internetinės bankininkystės palaikymas tel. 416-532-3400 arba 1-877-525-7285.

Pirmadienį - penktadienį - 9 v.r. - 5 v.v.
Šeštadienį - 9 v.r. - 1 v.p.p.

GIC
2.30%

Investuokite pinigus geresniam rytojui

12 MĖNESIŲ
TIK NAUJIEMS ĮNAŠAMS
Pasiūlymas galioja registruotiems planams
TFSA, RRSP ir RRIF

* Normos gali būti keičiamos be įspėjimo, bet kuriuo metu.

Waterside DENTAL

Dr. Gintarė Sungailienė

1252 Hurontario St.
Mississauga, L5G 3H3

Patogus ir nemokamas mašinų pastatymas

www.watersidedental.ca Tel. 905-271-7171

Lietuva mūsų prisiminimuose ir svajonėse

Toronto lietuvių Maironio lituanistinės mokyklos septintas skyrius, kurdami būsimą mokyklos met-raštį, šiais metais nutarė pasidalinti įspūdžiais apie savo keliones į Lietuvą. Didelė dalis septintokų jau yra aplankę savo protėvių kraštą ir turėjo galimybę pamatyti galingą Gedimino pilį, kurią pastatė garsusis Lietuvos kunigaikštis Gediminas. Kai kurie septintokai, nuvykę į Lietuvą, aplankė savo senelius ir gimines. Tie moksleiviai, kurie dar niekada nėra matę Lietuvos, domisi ja ir kantriai laukia progos vieną dieną aplankyti Lietuvą. Apie tai – jų rašiniai.

VII skyriaus mokytoja Gintarė Kalendrienė ir padėjėja Agilė Macijauskienė

Aš buvau Lietuvoje 2014 metais Dainų šventėje. Į Lietuvą skrido mano visa šeima. Daugiausia laiko praleidome Vilniuje, Vingio parke. Tais laikais aš dainavau “Gintarėlių” chore, o mano sesutė ir brolis šoko Šokių dienos programoje “Gintaro” šokių grupėje. Per Dainų dieną mes su visais choralais žygiavome eitynėse į Vingio parką. Žygiuodami mes daug dainavome. Vingio parke susitikome su savo puseserėmis. Šokių dieną mes ėjom žiūrėti koncerto, kur šoko mano brolis ir sesutė. Mes taip pat nuvažiavome į Kauną, su pusbroliais ir puseserėmis ėjome žiūrėti krepšinio varžybų. Matėme žaidžiantį Joną Valančiūną. Vilniuje matėme Gedimino pilį, bet nelipome į viršų. Kitą kartą, kai skrisiu į Lietuvą, aš norėčiau užlipti į Gedimino pilį. Aš taip pat norėčiau aplankyti Kryžių kalną. Negaliu sulaukti, kai kitą kartą skrisiu į Lietuvą.

Laura Rėkutė

Aš gimiau Lietuvoje. Aš nedaug atsimenu apie Lietuvą, nes aš išvykau iš Lietuvos, kai man buvo 8 metai. Iš Lietuvos daugiausia atsimenu Vilniaus miestą. Aš labai noriu nusikristi į Lietuvą su savo šeima. Vilniuje aš norėčiau užlipti į Gedimino pilį ir iš ten pamatyti visą Vilnių. Lietuvoje aš norėčiau aplankyti daug parkų ir ten pažaisiti. Aš taip pat norėčiau aplankyti vaikų namus, kur aš gyvenau. Aš nuvežčiau daug dovanų visems vaikams, kurie ten dabar gyvena. Aš labai norėčiau aplankyti visus, kurie dirba vaikų namuose, ypatingai Danutę. Aš jos labai pasiilgau.

Austėja Fox

Kai aš nuskrendu į Lietuvą, visada aplankau gimines. Lietuvoje gyvena mano seneliai, puseserės ir pusbroliai. Lietuvoje aš esu aplankęs Kryžių kalną. Mes taip pat nuvažiavome į Klaipėdą ir aplankėme Jūrų muziejų. Ten matėme labai daug jūros gyvūnų. Palangoje gyvena mano senelis, ir mes ten turime butą, kuriame visada apsistojame. Palangoje mes mėgstame eiti į pliažą ir žaidžiamo krepšinį pas senelį. Labiausiai Palangoje man patiko Basanavičiaus gatvė. Mes ten einame valgyti, važinėjamės dviračiais. Lietuvoje mes taip pat aplankėme senąjį Vilniaus aerouostą. Vilniuje man labai patiko Gedimino pilis ir arkikatedra.

Ariu Nikfar

Paskutinį kartą Lietuvoje buvau 2018 metais, kai vyko Dainų ir šokių šventė. Man labai patiko šventė. Į Lietuvą aš skridau su tėvais ir sesute. Man patiko visi restoranai, kuriuose mes valgėme. Man labai patiko, kai aš su mama, pusbroliu Dovydu ir kitu pusbroliu važiavome žiūrėti Eurolygos varžybų. Mes taip pat lankėmės Lietuvoje 2011 metais. Aš atsimenu, kai aš ir mano tėvai važiavome į Vilnių ir žiūrėjome, kaip “Žalgiris” žaidė krepšinį. Man labai patiko Vilnius ir Kaunas. Vilniuje man labiausiai patiko Vilniaus katedra ir Gedimino pilis. Kaune man labiausiai patiko vaikščioti po miesto centrą. Man labai didelį įspūdį paliko Vytauto Didžiojo statula. Labiausiai man patiko lankytis “Small Planet” skrydžių linijos pagrindinėje būstinėje, kur gavau du modelinius lėktuvus.

Kai kitą kartą, kai skrisiu į Lietuvą, aš norėčiau skristi su savo pusbroliais, dieduliais, tėvais ir sesute. Aš norėčiau pamatyti kitas “Žalgirio” krepšinio varžybas, nes man labai patinka krepšinis. Aš taip pat norėčiau su visais nueiti į koncertą arba į operą, nes aš ir kai kurie mano šeimos nariai niekada nesame to matę. Aš taip pat norėčiau aplankyti Klaipėdą ir Palangą, nes niekada ten nesu buvęs. Ir, galiausiai, kai būsiu Lietuvoje, norėčiau nuvažiuoti į futbolo varžybas, nes mėgstu futbolą ir niekada dar nesu buvęs žaidime.

Simas Remesat

Aš aplankiau Lietuvą per praėjusią Dainų šventę. Aš dainavau su “Gintarėlių” choru per Dainų dieną. Lietuvoje aš aplankiau visus gimines. Mano giminės yra išsisklaidę po visą Lietuvą. Labiausiai man patiko svečiuotis kaime prie Biržų, kur gyvena mano močiutės sesuo. Ten buvo labai smagu maudytis upėje ir šokinėti ant tramplyno. Kai buvau Lietuvoje, man labai didelį įspūdį paliko Dainų ir šokių šventė Vilniuje. Mes dainavome Vingio parke kartu su visais lietuviais iš Lietuvos ir išsvijios. Ten buvo tūkstančiai žmonių ir visi dainavo drauge.

Kai kitą kartą aplankysiu Lietuvą, norėsiu aplankyti Kryžių kalną, dar kartą nuvažiuoti į Nidą ir prie Baltijos jūros.

Živilė Patkačiūnaitė

Kai aš nuskrisiu į Lietuvą, aš būtinai aplankysiu Žalgirio areną Kaune. Lietuvoje aš būtinai pažaisiu krepšinį su savo tėte. Aš labai norėčiau aplankyti Kryžių kalną ir palikti ten savo mažą kryželį. Aš taip pat norėčiau išsimaudyti Baltijos jūroje ir eiti žvejoti

kuriame nors Lietuvos ežere. Lankydamasis Lietuvoje aš norėčiau praleisti daug laiko su savo močiute ir valgyti jos pagamintą maistą.

Nauris Bancevičius

Aš buvau mažas, kai pirmą kartą aplankiau Lietuvą, todėl labai daug neatsimenu. Geriausiai atsimenu Vilnių ir Gedimino pilį. Kai aš užlipau į Gedimino pilį, galėjau matyti visą Vilnių. Man labai patiko vaikščioti po Vilniaus senamiestį.

Kai kitą kartą aplankysiu Lietuvą, labai norėsiu pamatyti Kryžių kalną ir palikti savo kryželį. Aš taip pat norėsiu aplankyti Trakų pilį. Būtų labai smagu nuvažiuoti iki Baltijos jūros ir ten išsimaudyti.

Martynas Vaičiulis

Aš ir mano šeima nusukridome į Vilnių pas mūsų gimines. Mes važiavome į Palangą ir ėjome į pliažą. Buvo labai smagu. Palangoje aplankėme Gintaro muziejų. Mes ten matėme vabaliukus gintaro viduje. Tai buvo mano pirmas kartas Lietuvoje, ir man buvo 10 metų. Aš daug neatsimenu, bet buvo labai smagu.

Kitą kartą kai aš grįšiu į Lietuvą, labai norėčiau eiti į krepšinio varžybas ir pamatyti Joną Valančiūną. Aš taip pat norėčiau pamatyti Kryžių kalną ir Nemuno upę.

Lilė Vadauskaitė

Aš lankiausi Lietuvoje 2018 metais. Mes su “Gintarėlių” choru dainavome Dainų šventėje. Aš ir mano šeima aplankėme gimines Lietuvoje. Aš pirmą kartą sutikau savo pusbrolius ir puseseres. Aš atsimenu, kai mes važiavome į Palangą ir ėjome į pliažą prie Baltijos jūros. Ten suradome daug gintaro. Palangoje mes aplankėme Gintaro muziejų. Mes taip pat aplankėme Trakų pilį. Man labai patiko plaukti į Nidą.

Kitą kartą, kai skrisiu į Lietuvą, norėsiu nuvažiuoti į Kryžių kalną prie Šiaulių. Aš labai noriu pamatyti, kiek ten yra daug kryžių.

Lina Vadauskaitė

Ką daryčiau, jei nusukrisčiau į Lietuvą? Jeigu aš skrisčiau į Lietuvą, aš norėčiau aplankyti Lietuvos sostinę Vilnių ir kuo daugiau kitų įdomių vietų. Aš labai norėčiau pamatyti Klaipėdą, kurioje gimė mano brolis ir sesuo ir gyveno mano mama. Aš norėčiau paragauti daugiau lietuviškų patiekalų. Aš lankyčiau įdomias vietas ir fotografuočiau šalį.

Nicole Vlad

Čikaga pasveikino Artūrą Karnišovą

Artūras Karnišovas, buvęs „Denver Nuggets“ gen. vadybininkas, perima „Chicago Bulls“ vadybą. Jis yra pirmasis ir vienintelis lietuvis, kada nors užėmęs tokias svarbias pareigas NBA organizacijoje. Apie Artūro žingsnius neeilinės karjeros laiptais, sveikindamas lietuvių prisistatymą Čikagoje „Bulls“ komandai ir krepšinio sirgaliams, išsamiai rašo JAV lietuvių dienraštis *Draugas* ir Lietuvos spauda.

Artūras Karnišovas paliko „Denver Nuggets“ klubą ir balandžio 13 d. perėmė vadovavimą „Chicago Bulls“ komandai. Generalinio vadybininko pareigos „Bulls“ klube atsilaisvino po to, kai buvo pranešta apie buvusio vadovo G. Forman atleidimą po 22 darbo metų. Galvodamas apie savo ateities viziją, A.Karnišovas ją išdėstė laiške, teigdamas, kad jis sieks NBA čempiono laurus sugrąžinti į Čikagą. „Vaidmuo, kuris man skirtas „Bulls“ klube, yra puikiausia profesinė galimybė, aukščiausias mano svajonių taškas. Jaučiu didžiulę privilegiją gaudamas tokį vaidmenį, kuriant šios legendinės komandos ateitį. Žinau apie iššūkius, su kuriais susidursiu, tačiau jaučiuosi pasiruošęs. Būkime atviri – mūsų pagrindinis tikslas yra sugrąžinti čempionų titulą į Čikagą. Šio tikslo kasdien siekia visos NBA komandos. Bet viso pabaigoje čempionių titulą laimi tik viena komanda ir į tai lemia daugybė skirtingų faktorių“, – tikino dabar jau vienas iš garsiausių vadyboje lietuvių NBA.

A.Karnišovas jau pasirinko vieną iš savo komandos narių: jo asistentu tapo „New Orleans Pelicans“ komandoje dirbęs J. J.Polkas. Pastarasis krepšinio specialistas nuo 2012-ųjų iki šių dienų „Pelicans“ ėjo administracijos direktoriaus pareigas. Nuo 2013 m. Denveryje darbavęsis 48-erių A. Karnišovas prisidėjo prie Denverio „Nuggets“ iškilimo Vakarų konferencijoje. Kartu su A. Karnišovu Denveryje dirbo ir dar du lietuviai: Tomas Balčėtis ir buvęs rinktinės žaidėjas Martynas Pocius.

A. Karnišovas, 48 metų amžiaus, buvęs krepšinio žaidėjas, vadovaus vienai iš vertingiausių organizacijų visoje NBA. „Forbes“ sudarytame vertingiausių sporto komandų sąrašė 2019-aisiais Čikagos „Bulls“ buvo įrašyti 19 vietoje, komandos vertė siekia 2.9 bln.JAV dol. Vertingesni tik trys NBA klubai – „Golden State Warriors“ (3.5 bln.), Los Angeles „Lakers“ (3.7 bln.) ir New Yorko „Knicks“ (4 bln.). Čikaga yra trečias pagal dydį miestas JAV, ir „Bulls“ tai suteikia didžiules finansines galimybes. Dėl rinkos galimybių „Bulls“ vadovo pareigos, kurias laimėjo A. Karnišovas, buvo itin geidžiamos. Klubas turi didžiulę sirgalių bazę visame pasaulyje. Nors Čikagos komanda atkrinta mažias varžybas praleis ketvirtą kartą per pastaruosius penkerius sezonus „Bulls“ varžybų lankomumas buvo vienuoliktas lygoje – vidutiniškai 18.8 tūkst. žiūrovų per susitikimą. Galbūt,

Artūro Karnišovo sutiktuvės Čikagoje

A.Karnišovas (viduryje) su „Denver Nuggets“ komandos nariais

A.Karnišovas su Lietuvos rinktinės marškinėliais

šiems aštuoliams neteks laukti skambių pergalių dar porą dešimtmečių, nes A. Karnišovas perima jauną ir nemažas galimybes turinčią komandą. A. Karnišovas dirbs vienoje iš darbuotojams palankiausių ir saugiausių NBA organizacijų.

Dar sovietų laikų mokyklą Vilniuje baigęs A. Karnišovas išvyko studijuoti ir žaisti krepšinio į JAV, būdamas 18-os metų. Savarankiškai išmoko anglų kalbą, nes iki tol kalbėjo tik lietuviškai ir rusiškai. Baigęs krepšinio karjerą, tęsė darbą NBA biure, taip pat dirbo su programomis „Krepšinis be sienų“. Po to perėmė Houston „Rockets“ tarptautinio skauto pareigas. „Tyliojo žudiko“ pravardę krepšinio aikštėje gavęs A.Karnišovas 1996-aisiais buvo išrinktas geriausiu Europos krepšininku. Jis triskart dalyvavo Eurolygos finalo ketverte ir atstovavo tokiems klubams, kaip „Barcelona“, Bolonijos „Fortitudo“ ar Pirėjo „Olympiakos“. Su Lietuvos krepšinio rinktinė A.Karnišovas 1992 ir 1996 m. laimėjo olimpinę bronzą, tapo

1995-ųjų Europos vicečempionu. Būdamas vos 24-erių, 1995 m. Europos čempionate rinko vidutiniškai 17,9 taško ir padėjo Arvydui Saboniui su Šarūnu Marčiulioniu užlipti ant sidabrinio podiumo laiptelio. 1997-ųjų Europos čempionate A.Karnišovo taškų vidurkis siekė net 20,7 taško.

Balandžio 13 d. oficialiai pristatytas Čikagos komandos vadovu lietuvis prakalbo apie kertinius žingsnius, kurių imsis, kad prikeltų legendinį NBA klubą. „Vienas mano tikslų – pasiekti, kad žaidėjai tobulėtų. Esame antra jauniausia komanda visoje NBA, tai yra puikus ir jaunas branduolys. „Bulls“ yra puikiai surinkta komanda“, – A. Karnišovas džiaugėsi atvykstantis į sporto miestą. „Čikaga – puikus sporto miestas su ilga ir didinga istorija. Sugrąžinti entuziazmą ir džiugesį ir yra svarbiausi iššūkiai, kurių aš imsiuosi. Sirgaliai nusipelnė komandos, kuria galėtų didžiulotis, – sakė jis. – Mūsų galutinis tikslas būtų sugrąžinti čempionų titulą Čikagai“.

Parengė spaudai L

Parama Credit Union nori paskelbti pranešimą savo bendruomenei.

Išgyvename sudėtingą laikotarpį. Tačiau mūsų darbas vyksta kaip įprastai, išskyrus tai, kad turime imtis papildomų sveikatos ir saugos priemonių:

- Mūsų skyriuje bet kuriuo metu gali būti ne daugiau nei 3 žmonės
- Privaloma išlaikyti atstumą tarp žmonių
- Reikia dezinfekuoti rankas
- Būkite už „Plexiglass“ organinio stiklo atitvarų
- Naudokite Ding-Free® ATM
- Norėdami atsiskaityti už pirkinius vietoje pinigų naudokite banko kortelę
- Sutrumpintos valandos. Žiūrėkite www.parama.ca

Pirmiausia skambinkite

Daug bankinių operacijų galite atlikti telefonu, internetu arba savo mobiliuoju prietaisu. **Mes galime jūsų paprašyti grįžti į namus, jei jūsų bankinės operacijos galima atlikti telefonu.**

416.207.9239 (Kingsway Branch)
416.532.1149 (Roncesvalles Branch)

Norime užtikrinti: jūsų pinigai saugūs. Jūsų indėlius apsaugo Financial Services Regulatory Authority of Ontario. Kanados bankinė sistema yra viena iš saugiausių ir geriausių pasaulyje.

Parama Credit Union ir kitos Kanados kredito unijos sistemos narės sėkmingai tvarkosi su iškilusiais sunkumais.

Mes taip pat aktyviai padedame savo narėms įveikti sunkumus, nes visi kartu mes esame stipresni.

PACE LAW FIRM THE LEGAL EXPERTS ADVOKATAS

Algis S. PACEVIČIUS PACE, B.Sc., LL.B.

- Ieškiniai dėl žalos, atsirandančios ryšium su kūno sužalojimu
- Imigracija į Kanadą
- Testamentai ir įgaliojimai
- Palikimų administravimas
- Nekilnojamo turto sandoriai
- Konsultacijos Lietuvos respublikos įstatymų klausimais

NAUJAS 300 The East Mall, 5th Floor, Toronto, ON M9B 6B7
ADRESAS Tel. 416 236-3060 • Fax 416 236-1809

Tinklapis www.pacelawfirm.com El. paštas alp@pacelawfirm.com

affiliated

TEIRAUKĖS PAS MUS!

RIČARDAS ir RIMA DREŠERIAI Affiliated Insurance Management Inc.

- visos draudimo paslaugos – namų, automobilio, komercinės, gyvybės
- konkurencinės kainos – pritaikysime planą Jūsų reikmėms
- dėmesingas patarnavimas, lietuviškai arba angliškai

905-845-4201 • 1-888-384-4444

www.affiliatedinsurance.ca • rickd@affiliatedinsurance.ca
344 Lakeshore Road E., Suite A, Oakville, ON L6J 1J6

Naujienos apie Lietuvą ir lietuvių, lietuviškų organizacijų skelbimai mūsų tinklalapyje www.tevzib.com

LABDAROS ŽINIOS

• **A.a. Wandos Butcherait** atminimui aukojo: \$100 – Giesela Wilhelm; \$25 – Ed ir Halyna Andrulis.
• **A.a. Eugenijos Ginčauskienės** atminimui aukojo: \$100 – Sylvia Heics; \$50 – Daiva Smith.
• **A.a. Vandos Jasinevičienės** atminimui aukojo: \$200 – Danutė Pabedinskas; \$100 – Almis ir Virginia Lukavičius; \$50 – Vytas Abromaitis, Sandra Dale.
• **A.a. Teresės Kartavičienės** atminimui aukojo: \$20 – Bronė Taorienė.
• **A.a. Adelės Lėdienės** atminimui aukojo: \$500 – Nuno Martins; \$200 – Janice Masotti; \$50 – Lisa Chillingworth;

\$25 – Michele Dunglinson.
• **A.a. Elenos Molienės** atminimui aukojo: \$100 – Donna Hoffman.
• **A.a. Birutės Tamošiūnienės** atminimui aukojo: \$500 – Darius Zubrickas.
Taip pat “Labdarai” aukojo: \$1,000 – Irena Žemaitis; \$300 – Hannelore Vasarajs; \$75 – Rita Ankus; \$45 – Audra Rusinas; \$40 – Yvonne Garson.

Kadangi lietuvių slaugos namai “Labdara” yra pelno nesiekianti organizacija, kiekvienas doleris yra mielai priimamas ir vertinamas. Nuoširdžiai dėkojame už jūsų dosnumą!

Turner & Porter

LAIDOTUVIŲ NAMAI

TORONTE, ETOBICOKE ir MISSISSAUGOJE

OVER A CENTURY OF SERVICE

1874

ANDŽELA BIONDI
SALES REPRESENTATIVE
Right At Home Realty Inc.

Galiu jums padėti lengvai parduoti ar pirkti nekilnojamąjį turtą

Patarimai senjorams ir naujai atvykusiems

Jeigu turite klausimų arba jums yra sunku padaryti sprendimą, prašau skambinti tiesioginiu numeriu:

416-825-9519
arba el. paštu abiondi66@gmail.com

Kanados Lietuvių Lithuanian Canadian Fondas Foundation

1 Resurrection Rd. Toronto ON M9A 5G1 Tel: 416-239-9889 klfondas@on.aibn.com

Metinis narių susirinkimas ATIDĖTAS

Tapkime Kanados Lietuvių Fondo nariais! Remkime lietuviybės veiklą ir išlaikymą! Prisiminkime mūsų fondą gyvybės draudimuose, bei savo testamentuose.

Įnašams išrašome pakvitavimus pajamų mokesčių sumažinimui

LEDAS
REFRIGERATION

Air Conditioning & Heating

Oro vėsinimo ir šildymo sistemų
PATIKRINIMAS • IŠVALYMAS • PAKEITIMAS

Skambinti **R. Jareckui**
Tel. **416-825-3328**

In memoriam

Prasmingas gyvenimas ir darbai

A.a. Regina Staškevičiūtė-Piečaitienė (1951.VI.8.- 2020.III.14)

Regina Staškevičiūtė-Piečaitienė (a.a. Juozas), po sunkios kovos su vėžiu mirė š.m. kovo 14 d. Liūdi jos mama Danutė Staškevičienė (a.a. Bronius), sūnus Juozas (Toma), vaikai Milda ir Liepa; sesuo Alma, posūniai Rimas (Rima), Linas (Kristina), Aras (Ginta), Darius (Michelle) ir jų vaikai; bei didelė Piečiaių ir Staškevičių giminė Kanadoje, JAV ir Lietuvoje.

Kanadoje gimusi, bet nutolusi nuo savo lietuviškų šaknų, Regina 1972 m. baigė universitetą ir įsidarbino Montrealio lietuvių kredito unijoje „Litas“, o vėliau tapo vadove ir dirbo ten iki 1981 m. Ji 1994 m. sugrįžo į kredito unijų veiklą, išvyko kartu su vyru Juozu ir sūnumi Juozuku į Lietuvą, kur vadovavo Kanados vyriausybės remiamam *Desjardins Internacional Development* (DID) projektui, skirtam atkurti kredito unijų veiklą šalyje. Už Lietuvos kredito unijų įstatymo paruošimą ir sėkmingą kredito unijų asociacijos veiklos sukūrimą 2009 m. ji buvo apdovanota Lietuvos valstybės ordino “Už nuopelnus Lietuvai” Riterio kryžiumi, kurį įteikė prezidentas Valdas Adamkus. “1994 m. Atviros Lietuvos fondo prašymu Kanados užsienio reikalų ministerijai sutikus finansuoti kredito kooperatyvų kūrimo Lietuvoje projektą, Kanados lietuvė Regina Piečaitienė at-

A.a. Regina Staškevičiūtė-Piečaitienė

vyko į Lietuvą ir pradėjo ilgą bei sudėtingą kredito unijų steigimo ir veiklos vystymo procesą. R. Piečaitienė labai prisidėjo rengiant Lietuvos kredito unijų įstatymą, padėjusį pagrindus kredito kooperacijos atkūrimui ir plėtrai Lietuvoje. R. Piečaitienė tarpininkavo kviečiant į Lietuvą patyrusius specialistus iš Kanados *Desjardins* kredito unijų konfederacijos, siekiant užtikrinti saugios ir stabilios kredito unijų sistemos vystymąsi. Už tai, kad šiandien Lietuvoje turime efektyviai veikiančią kredito unijų sistemą, didžiąja dalimi turime būti dėkingi būtent Reginai Piečaitienei. Jos nuoširdaus, nuoseklaus bei profesionalaus darbo dėka buvo sukurta reikalinga teisinė bazė, įsteig-

tos pirmosios kredito unijos“, – apdovanojimo Lietuvos ordinu proga sveikindamas R. Piečaitienę sakė Lietuvos Centrinės kredito unijos valdybos pirmininkas Sigitas Bubnys (*Verslo žinios*, 2009).

Desjardins taip pat Reginai Piečaitienei patikėjo kitus projektus: Vietname (smulkaus verslo skatinimas); Tanzanijoje (kredito unijų perorganizavimas); Ruandoje (kredito unijų suvienijimas, sustiprinimas); Šri Lankoje (kooperatyvų atstatymas padedant atstatyti šalį po cunamio); pasiekė ir Kirgiziją (atsiskyrusių kooperatyvų veiklos suvienijimas ir sustiprinimas). Projektams pasibaigus, ji laikinai (5-iems metams) sugrįžo vadovauti Montrealio kredito unijai „Litas“.

Reginos Piečaitienės veikla buvo aprašyta keliuose žurnaluose Lietuvoje (*Verslo žinios*, *Kredo*, *Kauno diena*), kur ji minima kaip kredito unijų mama. Kanados spaudoje (*Verdun Messenger*, *Desjardins*) taip pat rašė apie jos sėkmingus projektus Lietuvoje ir kitose šalyse.

Paskutinius kelerius metus Regina gyveno ne tik Montrealyje, bet ir daug laiko praleido Lietuvoje, Kaune, kur gyvena jos sūnus su šeima.

Dėl pasaulyje išplitusio koronaviruso suvaržymų a.a. Reginos laidotuvės atidėtos vėlesniam laikui. Planuojama ją laidoti Šv. Jono kapinėse Mississaugoje, Kanadoje.

Išsaugojusi meilę Žemaitijai

A.a. Ada Christina Lemežytė (1922.V.30 – 2020. IV.12)

atsisveikino su mumis balandžio 12-ąją, Velykų sekmadienį, taip, kaip ji pati būtų norėjusi išeiti – neeilinę dieną.

Ados gyvenimas, jo dešimtmečiai buvo pilni nelengvų išbandymų, bet visus juos su žemaitiška energija ir atkaklumu išgyveno be skundų ir nepasitenkinimo, visada su šypsena. Gimė Telšiuose, dar prieš II Pasaulinį karą palaidojo tėvelį Antaną, liko su mama Stanislava ir seserimis. Prasidėjus II Pasauliniam karui, mama ir vyresnioji sesuo Eugenija, artėjant antrai sovietų okupacijai, saugodamos nuo galimų pavojų jaunesniąsias seseris Adą, Stasę ir Valę, įtikino jas pasitraukti iš Lietuvos. Per karo nusiaubtą Europą seserys traukėsi į Vakarus, vėliau pasiekė Šiaurės Ameriką. Su Lietuvoje likusiais artimaisiais pasimatė tik daugiau kaip po keturiasdešimties metų. Ada apsigyveno Toronte, Kanadoje, surado darbą *Meat Packers* (dabar *Maple Leaf*) įmonėje, tyrimų laboratorijoje. Čia ir

A.a. Ada Christina Lemežytė

dirbo iki pat pensijos. Laisvalaikiu Ada buvo aktyvi Toronto Prisikėlimo parapijos narė, mielai dalyvaudavo visuose renginiuose, kur tik reikėdavo pagalbos, mėgo bendrauti su žmonėmis, didžiudavosi savo žemaitiška kilme ir tarme, kurios neprarado per ilgus gyvenimo metus Kanadoje. Visada besišypsanti, mėgstanti pajuokauti, šneki moteris kiekvienam surasdavo gerą žodį, buvo mėgstama visų kaimynų; Kennedy gatvėje, kur gyveno, šios gatvės vai-

kams buvo tarsi močiutė. Galima tik stebėtis, kad ir artėdama prie šimtmečio, Ada gyveno viena savo name, tvarkėsi savarankiškai, be pašalinės pagalbos.

A.a. Ados liūdi jos jaunesnioji sesuo Valė Buttinger (Fred), Waterloo, sūnėnai Gord ir Pam Buttinger, Waterloo, bei jų vaikai Maddie ir Brett McLean, Natalie, Jessica, Scott, Daniele, Emily, Rachel Buttinger, Paul ir Lorraine Buttinger (Kitchener) ir jų vaikai Vanessa ir Denis Buttinger.

Ados pasiges seserėčios JAV: Bethy Handshey, Linda Halliman, Judy Emond. Liko liūdintys giminės Lietuvoje Ramūnas, Linas, Paulius, Kristina Lemežiai ir jų šeimos.

Šeima labai dėkinga artimam Ados draugui Viktorui už jo draugystę ir paramą. Taip pat už rūpestingą gydymą ir globą dėkingi Toronto St. Joseph ligoninės gydytojams ir slaugytojoms. Dėl karantino suvaržymų su a.a. Ada atsisveikino tik nedidelis būrelis pačių artimiausių žmonių. A.a. Ados Lemežytės atminimo Mišios bus surengtos vėliau.

HELP REDUCE THE SPREAD OF COVID-19

TAKE STEPS TO REDUCE THE SPREAD OF THE CORONAVIRUS DISEASE (COVID-19):

Follow the advice of your local public health authority.

Wash your hands often with soap and water for at least 20 seconds.

Use alcohol-based hand sanitizer if soap and water are not available.

Try not to touch your eyes, nose or mouth.

Avoid close contact with people who are sick.

Cough and sneeze into your sleeve and not your hands.

Stay home as much as possible and if you need to leave the house practice physical distancing (approximately 2 m).

SYMPTOMS

Symptoms of COVID-19 may be very mild or more serious and may take up to 14 days to appear after exposure to the virus.

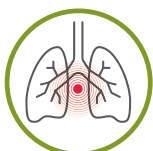

FEVER

(greater or equal to 38 °C)

COUGH

DIFFICULTY BREATHING

IF YOU HAVE SYMPTOMS

Isolate at home to avoid spreading illness to others.

Avoid visits with older adults, or those with medical conditions. They are at higher risk of developing serious illness.

Call ahead before you visit a health care professional or call your local public health authority.

If your symptoms get worse, contact your health care provider or public health authority right away and follow their instructions.

FOR INFORMATION ON COVID-19:

1-833-784-4397

canada.ca/coronavirus

Public Health
Agency of Canada

Agence de la santé
publique du Canada

Canada

LIETUVOS KANKINIŲ parapijos žinios

• Ruoškimės pasveikinti visas mamas ir močiutes – gyvenančias arti ar toli, taip pat mus laiminančias jau iš Amžinybės. Atsiųskite jų vardus ir pavardes, kurias paminėsime ir drauge melsimės *YouTube* tinklu Mišiose Motinos dieną, gegužės 10, sekmadienį. el. paštu: lkankiniai@gmail.com arba 494 Isabella Ave., Mississauga, ON L5B 2G2.

• Šiuo metu visų laukiame *YouTube* ryšio tinkle "Lietuvos kankinių parapija / Lithuanian Martyrs", adresu: <https://www.youtube.com/channel/UCZAqzrYYG9Gv1OG7ioDb4Gw>.

• Nuoširdžiai ačiū visiems už Velykų progą atsiųstus sveikinius bei aukas parapijos išlaikymui.

MIRTIES PRANEŠIMAI

• Balandžio 3 d. Šv. Jono lietuvių kapinėse šalia savo vyro Broniaus palaidota a.a. Elena Molienė, 101 m. amžiaus. Drauge su sūnumi Albertu, artimaisiais bei pažįstamais ją lydime malda.

• Balandžio 8 d. Šv. Jono lietuvių kapinėse šalia savo vyro Juozo palaidota a.a. Vanda Jasinevičienė, 98 m. amžiaus. Drauge su sūnumi Algimantu, dukromis Aldona ir Vida su šeimomis, visais giminėmis bei pažįstamais ją lydime malda.

• Balandžio 14 d. Šv. Jono lietuvių kapinėse šalia savo vyro Jono palaidota a.a. Birutė Tamoliūnienė, 91 m. amžiaus. Drauge su giminėmis Šiaurės Amerikoje ir Lietuvoje bei visais pažįstamais ją lydime malda.

• Balandžio 18 d. šalia savo vyro Stasio Punske palaidota a.a. Ona Malinauskienė iš Šlynakiemio kaimo, 91 m. amžiaus. Drauge su dukromis Stase Zimnickiene ir Birute Bansevičiene su šeimomis, seserimi Gene Vaičiuliene su šeima, visais giminėmis ir pažįstamais Kanadoje bei Punsko krašte ją lydime malda.

• Balandžio 20 d. Šv. Jono lietuvių kapinėse šalia savo vyro Petro palaidota Stayner mieste mirusi a.a. Agota Babeckienė, 101 m. amžiaus. Drauge su sūnumi Vitu su šeima, seserimi Aldona Jurgaitiene su šeima, visais giminėmis bei pažįstamais ją lydime malda.

• Balandžio 21 d. Šv. Jono lietuvių kapinėse šalia savo vyro Petro palaidota a.a. Eugenija Ginčauskienė, 90 m. amžiaus. Drauge su dukra dr. Gina, sūnumi Edvardu su šeima, seserimi Ona Maleckiene ir broliu Antanu Bacevičiumi su šeimomis, visais giminėmis bei pažįstamais ją lydime malda.

• Balandžio 24 d. Šv. Jono lietuvių kapinėse šalia savo žmonos Teklės palaidotas a.a. Adolfas Sekonis, 99 m. amžiaus. Drauge su visais giminėmis bei pažįstamais Kanadoje ir Lietuvoje jį lydime malda.

• Mirusiųjų atminimui galima užprašyti Mišias arba aukoti parapijai ("Lithuanian Martyrs Church").

TORONTO

PRISIKĖLIMO parapijos žinios

• Prisiikėlimo parapijos žinios Broliai pranciškonai toliau privačiai aukoja Mišias parapijiečių ir savo intencijomis. Mišias užprašyti galite, skambinant į raštinę 416-533-0621 arba el.paštu resparish@prisikelimas.ca

• Sekmadienį, 11 v.r., kviečiame bendrai maldai. Mišių įrašas lietuvių kalba bus transliuojamas parapijos *YouTube* kanale. https://www.youtube.com/channel/UC63RnbJx-iaY0KXdUfnA_c-g

• Kviečiame tapti šio kanalo prenumeratoriais (nemokamai), kad gautumėte tiesioginius pranešimus apie naujus įrašus, kuriuos išsiųsime šeštadienio vakarą.

• Jau kelinti metai mažoje grupelėje mūsų parapijoje susitikdavome ir kartu stengėmės sutikti Jėzų Dievo Žodyje ir išgirsti, ką jis mums sako. Kiekvieną savaitę skaitome kito sekmadienio Mišių evangeliją. Dabar šis karantinas visus uždarė namuose, todėl turime ieškoti naujų būdų bendrauti tarpusavyje. Interneto programa *Zoom* atvėrė tokias galimybes

• Norintiems prisijungti trečiądieniais, 7 v.v.: <https://us02web.zoom.us/j/81479569413?pwd=dDRIRWRaRnJFLa0dCRClkLzLORzE1UT09>

Meeting ID: 814 7956 9413; Password: DievoZodis

Laukiame visų, kuriems įdomi Evangelijos išmintis.

Broliai pranciškonai

• Mišios gegužės 3, sekmadienį: 9 v.r. už a.a. Valeriją ir Joną Leverius, Justiną, Marytę r Bronių Raškauskus (šeima); 11 v.r. už gyvus ir mirusius parapijiečius; novena – už gyvas ir mirusias Mamas; už a.a. Jurgį Šimaitį (Stanevičių šeima); už a.a. Oną ir Stašį Dačkus (GJ); padėkos intencija (Groen in't Woud šeima); už a.a. kun. Arvydą Žygą (Rūta G.); už a.a. Nijolę ir Algimantą Banelius (A.G. Valaičiai); už a.a. Aldoną ir Česlovą Gudaičius (N.Gudaitis); už a.a.kun. Lauryną Kemėšį (N.Gudaitis); prašant sveikatos seneliams Bražėnams (vaikaitė).

Toronto lietuvių Prisiikėlimo parapijos kunigai dėl karantino draudimų Mišias aukoja tuščioje šventovėje, tikinčiuosius kviesdami dalyvauti jose internetu, *YouTube* kanalu (filmuoja A.Kaknevičius). Nuotraukoje – stop kadras iš praėjusio sekmadienio Mišių, kurias aukojė parapijos kunigai ir prel. E.Putrimas

MIŠIOS

• Lietuvos kankinių šventovėje (Anapilyje) gegužės 3, sekmadienį, Mišios už a.a. Genovaitę Trinkienę.

• Gegužės 10, sekmadienį, Motinos dienos proga Mišios už visas mamas ir močiutes.

DELHI ŠV. KAZIMIERO parapijos žinios

• Delhi Šv. Kazimiero parapijoje visi yra sveiki ir sveikina visus *Tėviškės žiburių* skaitytojus šiame išganingame Velykų laikotarpyje.

• Delhi Šv. Kazimiero parapijos sekmadienio Mišios aukojamos privačioje kunigo koplyčioje: gegužės 10, sekmadienį, Mišios už a.a. kun. dr. Joną Gutauską; gegužės 17, sekmadienį, Mišios už a.a. kun. Lauryną Kemėšį.

LONDONO ŽINIOS

• Parapijos tarybos metinis susirinkimas dėl Kanadoje siaučiančio koronaviruso pandemijos atidėtas gegužės 3, sekmadieniui, po sekmadienio Mišių Mary Immaculate parapijos salėje. Bus pristatyta praeitų metų parapijos Tarybos veikla ir praeitų metų dvasinė bei finansinė apyskaita. Jeigu nuo pandemijos apsaugojimo įstatymai bus pratęsti, tai susirinkimas vyks birželio 7, sekmadienį.

• Lietuviškos Mišios aukojamos savaitgaliais privačioje kunigo koplyčioje (9603 - 2345 Confederation Pkwy., Mississauga, ON): gegužės 9, šeštadienį, Mišios bus aukojamos už a.a. kun. Balį Pacevičių; gegužės 16, šeštadienį, Mišios aukojamos už a.a. kun. Igną Mikalauską, OFM.

MAIRONIO MOKYKLOS ŽINIOS

Ontario provincijos vyriausybės sprendimu dėl COVID-19 užkrato grėsmių visos mokyklos lieka uždarytos iki gegužės mėnesio pabaigos. Apie sprendimus dėl ateities pranešime vėliau. Šeimoms pagal pageidavimus siunčiame mokymo internete užduotis.

Živilė

*Viena dėkingumo
kupina mintis, skirta
dangui, yra pati tobuliausia malda.*

G.E.Lesingas

MONTREAL

AUŠROS VARTŲ PARAPIJA

Montrealio arkivyskupija tikinčiuosius katalikus ragina, kaip ir kasmet, aukoti "Collecte Annuelle 2020", padedant išlaikyti arkivyskupiją ir jos veiklą. Kol kas dar nėra pasikeitimų, Montrealio katalikų šventovės lieka uždarytos. **Inf.**

LITAS

Montrealio lietuvių
kredito unija

1475, rue De Sève, Montréal (Québec H4E 2A8)

Tel.: (514) 766-5827 FAX: (514) 766-1349

ROYAL LEPAGE

Jei norite pirkti ar parduoti namą, ar gauti informaciją, prašau man paskambinti. Prižadu mielai ir sąžiningai patarnauti.

Lina Kuliavas

Toronto, ON

416-762-8255, 416-616-1600 (cell)

email: lina@kuliavas.com

website: www.LinaKuliavas.com

MARGUTIS PARCELS

48 Hamptonbrook Dr., Toronto, ON, M9P 1A1

PARCELS TO LITHUANIA

For FREE pick up in your area call VIKTOR at
Tel. (416) 233-4601

For pick up in Wasaga call PETRAS at

Tel. (905) 383-1650

OR EMAIL to: pysanka.inc@gmail.com

Padėsiu parduoti ar nupirkti namą ar butą

Mielai ir sąžiningai patarnausiu

JURGIS KULIEŠIUS M.Eng.,

Jerzy Kulesza
Sales Representative
Sutton West Realty Inc.,
416.236.6000

kuleza@sympatico.ca
kulezahomes.com

Tel. tiesiogiai:
416.568.1604

karantino draudimų parapijiečiai gali dalyvauti tik nuotoliniu būdu – per *YouTube*